

I. *Paziņojumi***Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu, no vienas puses, un Eiropas Savienības un tās dalībvalstu, no otras puses, Partnerattiecību nolīguma Apvienotā parlamentārā asambleja**

Asamblejas 21. sesija notika Budapeštā (Ungārija) no 2011. gada 16. līdz 18. maijam.

Pirmdienas, 2011. gada 16. maija, sēdes protokols

Oficiālā atklāšanas sēde	
Apvienotās parlamentārās asamblejas sēde	
Apvienotās parlamentārās asamblejas sastāvs	
Parlamentiem nepiederošu pārstāvju akreditācija	
1. Darba kārtības pieņemšana (AP100.908)	
2. Apvienotās parlamentārās asamblejas 20. sesijas protokola apstiprināšana (OV C 126, 2011. gada 28. aprīlis)	
3. Līdzpriekšsēdētāju paziņojumi, tostarp lēmumi, kas pieņemti Prezidija 2011. gada 15. maija sanāksmē	
4. Par attīstību atbildīgā EK komisāra Andra Piebalga paziņojums	
5. Jautājumi Komisijai	
6. Komisijas īstenotie pasākumi saistībā ar Apvienotās parlamentārās asamblejas 20. sesijā pieņemtajām rezolūcijām	
7. Debates ar Andri Piebalgu, par attīstību atbildīgo EK komisāru — brīvais mikrofons	
8. Budžeta atbalsts kā līdzeklis oficiālās attīstības palīdzības (OAP) sniegšanai ĀKK valstīs Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komiteja <i>Mohamed Abdallahi Ould Guelaye</i> (Mauritānija) un <i>Enrique Guerrero Salom</i> ziņojums	

Otrdienas, 2011. gada 17. maija, sēdes protokols

1. Eiropas kopējās lauksaimniecības politikas ietekme uz ĀKK valstīm	
2. Nigērijas valsts plānošanas ministra un Federālās valdības Nacionālās plānošanas komisijas priekšsēdētāja vietnieka, ĀKK Padomes pašreizējā priekšsēdētāja <i>Shamsudeen Usman</i> paziņojums	
3. Jautājumi ĀKK Padomei	
4. Debates ar ĀKK Padomi — brīvais mikrofons	
5. Steidzams jautājums Nr. 1: stāvoklis Kotdivuārā	

6. ANO Ceturtā konference par vismazāk attīstītajām valstīm (*LDC IV*) Stambulā (Turcija) 2011. gada 9.–13. maijā.
7. Gatavošanās Ceturtajam augsta līmeņa forumam par atbalsta efektivitāti Pusanā (Dienvidkoreja) 2011. gada beigās
Debašu noslēgumā pieņem deklarāciju (piedaloties organizācijas „Eiropas parlamentārieši – Āfrikai” (*AWEPA*) locekļiem).
8. Nākotnes izaicinājumi attiecībā uz demokrātiju un konstitucionālās kārtības ievērošanu ĀKK un ES valstīs
Politikas lietu komiteja
François Ibovi (Kongo Republika) un *Olle Schmidt* ziņojums
9. Ūdens piesārņojums
Sociālo lietu un vides komiteja
Bobbo Hamatoukour (Kamerūna) un *Christa Klafß* ziņojums
10. Stāvoklis Ungārijā un tās tuvējā reģionā
Viedokļu apmaiņa ar Ungārijas iestāžu pārstāvjiem par ūdens resursu apsaimniekošanu

Trešdienas, 2011. gada 18. maija, sēdes protokols

1. Protokolu apstiprināšana sanāksmēm, kas notika pirmdien, 2011. gada 16. maijā, un otrdien, 2011. gada 17. maijā.....
2. Steidzams jautājums Nr. 2: demokrātiskie apvērsumi Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos — sekas attiecībā uz ĀKK valstīm, Eiropu un pārējo pasauli
3. Ungārijas ārlietu ministra un ES Padomes pašreizējā priekšsēdētāja *János Martonyi* paziņojums
4. Jautājumi ES Padomei
5. Debates ar ES Padomi — brīvais mikrofons
6. Ziņojums par Sesto reģionālo sanākumi (Centrālā Āfrika), kas notika Kamerūnā 2011.gada 28. un 29. aprīlī
7. Darbsemināru kopsavilkuma ziņojumi
8. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas ziņojums
9. Balsošana par rezolūciju priekšlikumiem, kas iekļauti triju pastāvīgo komiteju iesniegtajos ziņojumos
10. Balsojums par steidzamu rezolūciju priekšlikumiem
11. Balsojums par grozījumiem Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) Reglamentā
12. Balsojums par deklarācijām
13. Dažādi jautājumi
14. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 22. sesijas laiks un vieta

I pielikums	Apvienotās parlamentārās asamblejas locekļu saraksts alfabēta secībā .
II pielikums	APA 21. sesijas dalībnieku saraksts 2011. gada 16.–18. maijā Budapeštā (Ungārija)
III pielikums	Parlamentiem nepiederošu pārstāvju akreditācija
IV pielikums	Pieņemtie teksti
	– Rezolūcija par nākotnes izaicinājumiem attiecībā uz demokrātiju un konstitucionālās kārtības ievērošanu ĀKK un ES valstīs (ACP-EU/100.919/11/galīgā redakcija)
	– Rezolūcija par budžeta atbalstu kā līdzekli oficiālās attīstības palīdzības (OAP) sniegšanai ĀKK valstīs (ACP-EU/100.900/11/galīgā redakcija)
	– Rezolūcija par ūdens piesārņojumu (ACP-EU/100.915/11/galīgā redakcija)
	– Rezolūcija par stāvokli Kotdivuārā (ACP-EU/100.957/11/galīgā redakcija)
	– Rezolūcija par demokrātiskajiem apvērsumiem Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos — sekas attiecībā uz ĀKK valstīm, Eiropu un pārējo pasauli (ACP-EU/100.958/11/galīgā redakcija)
	– Deklarācija par Ceturto augsta līmeņa forumu par atbalsta efektivitāti Pusanā (Dienvidkoreja) 2011. gadā
	– Deklarācija par apvienošanas vispārējai pieejamībai, tuvojoties augsta līmeņa sanāksmei par AIDS 2011. gada jūnijā
	– Prezidija iesniegtie ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas Reglamenta grozījumi saskaņā ar Reglamenta 34. pantu

I

(Paziņojumi)

ĀFRIKAS, KARĪBU JŪRAS REĢIONA UN KLUSĀ OKEĀNA VALSTU, NO VIENAS PUSES, UN EIROPAS SAVIENĪBAS UN TĀS DALĪBVALSTU, NO OTRAS PUSES, NOSLĒGTĀ PARTNERATTIECĪBU NOLĪGUMA APVIENOTĀ PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA

BUDAPEŠTA
(Ungārija)

PIRMDIENAS, 2011. GADA 16. MAIJA, SĒDES PROTOKOLS

(2011/C .../02)

(Sēdi atklāja plkst. 11.00)

Oficiālā atklāšanas sēde

Asambleju uzrunāja šādi dalībnieki:

ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājs *David Matongo*, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājs *Louis Michel* un Ungārijas Republikas Valsts prezidents *Pál Schmitt*.

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.20 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADĪJA: *Louis MICHEL*

Līdzpriekšsēdētājs

Apvienotās parlamentārās asamblejas sēde

Līdzpriekšsēdētājs sveica visus dalībniekus.

Apvienotās parlamentārās asamblejas sastāvs

Līdzpriekšsēdētājs paziņoja, ka Apvienotās parlamentārās asamblejas locekļu saraksts, kādu to iesniedza ĀKK valstu varas iestādes un Eiropas Parlaments, tiks pievienots protokolam.

Parlamenti nepiederošu pārstāvju akreditācija

Līdzpriekšsēdētājs paziņoja, ka ir saņemti četri pieteikumi parlamentiem nepiederošo pārstāvju akreditācijai. Saskaņā ar Kotonū nolīguma 17. panta 1. punktu un Apvienotās parlamentārās asamblejas Reglamenta 1. pantu šie pārstāvji tiks reģistrēti, un viņu vārdi tiks iekļauti protokola pielikumā.

1. Darba kārtības pieņemšana (AP100.908)

Darba kārtību pieņēma, kā norādīts šajā protokolā.

2. Apvienotās parlamentārās asamblejas 20. sesijas protokola apstiprināšana (OV C 126, 2011. gada 28. aprīlis)

Protokolu apstiprināja.

3. Līdzpriekšsēdētāju paziņojumi, tostarp lēmumi, kas pieņemti Prezidija 2011. gada 15. maija sanāksmē

Līdzpriekšsēdētājs iepazīstināja ar Prezidija 2011. gada 15. maija sanāksmes rezultātiem.

Pieņēma šādus lēmumus.

- a) Pastāvīgās komitejas sagatavos šādus ziņojumus.

Politikas lietu komiteja

- Ziņojuma tematu izlems saskaņā ar rakstisku procedūru.

Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komiteja

- Cenu nepastāvība, lauksaimniecības produktu pasaules tirgu darbība un to ietekme uz nodrošinājumu ar pārtiku ĀKK valstīs.

Sociālo lietu un vides komiteja

- Kalnrūpniecības ietekme uz sociālo jomu un vidi ĀKK valstīs.

- b) Reglamenta grozījumi, ko pieņēma pēc apspriešanās ar Politikas lietu komiteju, tiks iesniegti Asamblejā apstiprināšanai 18. maijā.
- c) Deklarācija par HIV/AIDS, kuru sagatavoja Sociālo lietu un vides komiteja, gatavojoties 2011. gada ANO augsta līmeņa sanāksmei jūnijā par AIDS, tiks iesniegta Asamblejā apstiprināšanai ar aklamāciju 18. maijā.
- d) Prezidijs apspriedīs un pieņems ziņojumus par sensitīviem cilvēktiesību jautājumiem, piemēram, par atsevišķiem gadījumiem. Politisko lietu komiteja risinās vispārīgākus jautājumus šajā sakarībā.
- e) Līdzpriekšsēdētāji sniegs paziņojumu presei par stāvokli Madagaskarā.

- f) Līdzpriekšsēdētāji uzaicinās bijušo Apvienotās parlamentārās asamblejas locekli, jaunievēlēto Nigēras prezidentu *Mahamadou Issoufou* uz Apvienotās parlamentārās asamblejas 22. sesiju, kura notiks Sjerraleonē.
- g) Prezidijs nosūtīs faktu vākšanas misiju uz Austrumtimoru, Ispru (Itālija), Augsta līmeņa forumu par atbalsta efektivitāti Pusanā (Dienvidkoreja), kā arī uz Beninu, Fidži un Kotdivuāru.
- h) Prezidijs nosūtīs vēlēšanu novērošanas misijas uz Kongo Demokrātisko Republiku un Zambiju, ja tiks saņemti oficiāli ielūgumi un ja tiks organizēts ES misijas brauciens, kurā piedalītos Eiropas Parlamenta pārstāvji.

Līdzpriekšsēdētājs informēja Asamblejas dalībniekus par to, ka sestdienas rītā bija sanācis Sieviešu forums. Tas notika *Zita Gurmai* un *Mo-Mamo Karerwa* vadībā, un tajā tika apspriests jautājums par globalizācijas problēmām, ar kurām saskaras sievietes.

Līdzpriekšsēdētājs paziņoja par šādiem grozījumu iesniegšanas termiņiem:

- attiecībā uz grozījumiem kompromisa rezolūciju priekšlikumos un citos steidzamos rezolūciju priekšlikumos, par ko jābalso — otrdien, 2011. gada 17. maijā, plkst. 12.00;
- attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar balsošanas metodēm — trešdien, 2011. gada 18. maijā, plkst. 10.00, rakstiski.

Līdzpriekšsēdētājs *D. Matongo* nolasīja jaunievēlētajā Nigēras prezidenta *Mahamadou Issoufou* paziņojumu.

4. Par attīstību atbildīgā EK komisāra Andra Piebalga paziņojums

Komisārs sniedza paziņojumu.

5. Jautājumi Komisijai

Komisijai pavisam tika uzdoti 33 jautājumi.

Komisija jau iepriekš rakstiski bija atbildējusi uz jautājumiem, un komisārs sniedza mutiskas atbildes uz šādiem papildu jautājumiem.

Jautājums Nr. 1, ko uzdeva *Filip Kaczmarek*, par desmit gadu stratēģiju Āfrikai.

Jautājums Nr. 6, ko uzdeva *Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing* (Maurīcija), par Komisijas Zaļo grāmatu par ES attīstības politiku.

Jautājums Nr. 7, ko uzdeva *Waven William* (Seišela salas), par attīstības palīdzību.

Jautājums Nr. 9, ko uzdeva *Gabi Zimmer*, par pārtikas cenām un spekulāciju.

Jautājums Nr. 16, ko uzdeva *Christa Klauf*, par mazaizsargātu mazu un pusaudža vecuma meiteņu aizsardzību, izglītību un iespēju sniegšanu, izmantojot G8/G20 valstu attīstības palīdzības iniciatīvas.

Jautājums Nr. 17, ko uzdeva *Michael Cashman* (aizstāj *Françoise Castex*), par dzimumu līdztiesību un HIV/AIDS inficēto Subsahāras Āfrikā dzīvojošo sieviešu stāvokli.

Jautājums Nr. 21, ko uzdeva *Catherine Bearder*, par Komisijas plāniem attiecībā uz izdevumiem un personālu DG DEVCO sociālajos sektoros.

Jautājums Nr. 24, ko uzdeva *Françoise Castex*, par ģimenes plānošanu saistībā ar G8 valstu saistībām mātes un bērna veselības jomā.

Jautājums Nr. 25, ko uzdeva *Jo Leinen*, par ūdens resursu nodrošināšanu ĀKK valstīs.

Jautājums Nr. 33, ko uzdeva *Musikari Kombo* (Kenija), par tuberkulozi.

Jautājums Nr. 12, ko uzdeva *David Martin*, par papildu pasākumiem banānu nozarē.

Jautājums Nr. 13, ko uzdeva *Linda McAvan*, par kokvilnas atbalsta shēmu un attīstības politikas saskaņotību.

Jautājums Nr. 14, ko uzdeva *Assarid Imbarcaouane* (Mali) par kokvilnu.

Jautājums Nr. 18, ko uzdeva *Niccolò Rinaldi* (aizstāj *Fiona Hall*), par dabas katastrofām un ĀKK valstīm.

Jautājums Nr. 19, ko uzdeva *Horst Schnellhardt* par veterinārajām zālēm un veterināro pamataprūpi Āfrikā.

Jautājums Nr. 27, ko uzdeva *Norbert Neuser* (aizstāj *Liam Aylward*), par vispārēju piekļuvi enerģijai.

Jautājums Nr. 28, ko uzdeva *Fiona Hall*, par attieksmi pret patvēruma meklētājiem, kuri atgriezušies Kongo Demokrātiskajā Republikā.

Jautājums Nr. 29, ko uzdeva *Olle Schmidt*, par Kotonū nolīgumu un Kubu.

Jautājums Nr. 30, ko uzdeva *Teshome Toga* (Etiopija) (aizstāj *Tesfaye Daba*), par ES iesaistīšanos Ziemeļsudānas un Dienvidsudānas jautājumu risināšanā.

Jautājums Nr. 31, ko uzdeva *Marielle de Sarnez* (aizstāj *Olle Schmidt*), par vēlēšanu krīzi Centrālāfrikas Republikā.

Jautājums Nr. 32, ko uzdeva *Elie Hoarau*, par stāvokli Madagaskarā.

Jautājumu Nr. 8, 10, 11, 15, 20 un 23 autoriem nebija papildjautājumu.

Jautājumu Nr. 2, 3, 4, 5, 22 un 26 autori sēdē nepiedalījās.

6. Komisijas īstenotie pasākumi saistībā ar Apvienotās parlamentārās asamblejas 20. sesijā pieņemtajām rezolūcijām

Komisārs atsaucās uz dokumentu, kurā izklāstīti Komisijas veiktie pasākumi saistībā ar Apvienotajā parlamentārajā asamblejā Kinšasā (Kongo Demokrātiskā Republika) pieņemtajām rezolūcijām.

7. Debates ar Andri Piebalgu, par attīstību atbildīgo EK komisāru — brīvais mikrofons

Komisārs uzstājās ar ievadrunu par sakarību starp pārvaldību, demokrātiju un attīstību.

Uzstājās: *Rabindre T. Parmessar* (Surinama), *Olle Schmidt*, *Gay Mitchell*, *Maria da Graça Carvalho*, *Waven William* (Seišela salas), *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna), *Musa Hussein Naib* (Eritreja) un *Fatima Hajaig* (Dienvidāfrika).

Komisārs atbildēja uz sēdes dalībnieku uzdotajiem jautājumiem.

8. Budžeta atbalsts kā līdzeklis oficiālās attīstības palīdzības (OAP) sniegšanai ĀKK valstīs

Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komiteja

Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauritānija) un *Enrique Guerrero Salom* ziņojums

Ar ziņojumu uzstājās *Enrique Guerrero Salom* un *Mohamed Abdallahi Ould Guelaye* (Mauritānija).

Komisārs sniedza paziņojumu par ziņojuma tēmu.

Uzstājās: *Frank Engel*, *Françoise Castex*, *Waven William* (Seišela salas), *Louis Michel*, *Job Yustino Ndugai* (Tanzānija), *Robert Sturdy*, *Milner Tozaka* (Zālamana salas), *Mo-Mamo Karerwa* (Burundi), *Elie Hoarau*, *Amadou Ciré Sall* (Senegāla), *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna), *Patrice Tirolien*, *Michael Gahler*, *Emmanuel Kwasi Bandua* (Gana), *Michèle Striffler*, *Komi Selom Klassou* (Togo), *Denis Polisi* (Ruanda), *Musikari N. Kombo* (Kenija), *Assarid Imbarcaouane* (Mali) un *Ana Rita Geremias Sithole* (Mozambika).

Debates noslēdza *Abdallahi Ould Guelaye* (Mauritānija) un *Enrique Guerrero Salom*, kā arī komisārs A. Piebalgs.

(Sēdi slēdza plkst. 18.15.)

David MATONGO un
Louis MICHEL

Līdzpriekšsēdētāji

Mohamed Ibn CHAMBAS un
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Līdzģenerālsēkretāri

OTRDIENAS, 2011. GADA 17. MAIJA, SĒDES PROTOKOLS

(2011/C.../02)

(Sēdi atklāja plkst. 9.00.)

SĒDI VADĪJA: *David MATONGO*

Līdzpriekšsēdētājs

Līdzpriekšsēdētājs paziņoja, ka 17. maijs ir Starptautiskā diena pret homofobiju un transfobiju.

1. Eiropas kopējās lauksaimniecības politikas ietekme uz ĀKK valstīm Debates bez rezolūcijas

Uzstājās Eiropas Komisijas pārstāvis *Jerzy Plewa*.

Uzstājās: *Horst Schnellhardt*, *Linda McAvan*, *Netty Baldeh* (Gambija), *Liam Aylward*, *Rajesshree Kumaree Deerpalsing* (Maurīcija), *François Alfonsi*, *Musikari Kombo* (Kenija), *James Nicholson*, *Amadou Ciré Sall* (Senegāla), *Elie Hoarau*, *Giancarlo Scottà*, *Glen Noel* (Granāda), *Waven William* (Seišela salas), *Christa Klafß*, *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna), *Zita Gurmai*, *Komi Klassou* (Togo), *Mariya Nedelcheva*, *Fatima Hajaig* (Dienvidāfrika), *Michèle Striffler* un *Assarid Imbarcaouane* (Mali).

Jerzy Plewa (Eiropas Komisija) atbildēja uz jautājumiem.

2. Nigērijas valsts plānošanas ministra un Federālās valdības Nacionālās plānošanas komisijas priekšsēdētāja vietnieka, ĀKK Padomes pašreizējā priekšsēdētāja *Shamsudeen Usman* paziņojums

Shamsudeen Usman uzrunāja Asambleju.

3. Jautājumi ĀKK Padomei

Shamsudeen Usman atbildēja uz šādiem jautājumiem un papildjautājumiem.

Jautājums Nr. 1, ko uzdeva *Filip Kaczmarek*, par bēgļiem ES valstīs.

Jautājums Nr. 2, ko uzdeva *Waven William* (Seišela salas), par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem.

Jautājums Nr. 3, ko uzdeva *Horst Schnellhardt*, par fakultatīvā protokola par bērnu iesaistīšanu bruņotos konfliktos ratifikāciju un īstenošanu.

Jautājums Nr. 4, ko uzdeva *Olle Schmidt*, par Āfrikas Savienības komisijas nolēmumu par cilvēktiesībām un tautu tiesībām.

Jautājums Nr. 5, ko uzdeva *Ole Christensen*, par partnerības nolīgumiem zivsaimniecības jomā.

Jautājums Nr. 6, ko uzdeva *Marielle de Sarnez* (aizstāj *Olle Schmidt*), par vēlēšanu krīzi Centrālāfrikas Republikā.

Jautājums Nr. 7, ko uzdeva *Nicolò Rinaldi* (aizstāj *Catherine Bearder*), par pārtikas nodrošinājumu un agrodegvielu.

Jautājums Nr. 7.a, ko uzdeva *Musikari Kombo* (Kenija), par politiku attiecībā uz personām ar invaliditāti.

4. Debates ar ĀKK Padomi — brīvais mikrofons

Uzstājās: *Musa Hussein Naib* (Eritreja), *Horst Schnellhardt*, *Waven William* (Seišela salas), *Musikari Kombo* (Kenija), *Amadou Ciré Sall* (Senegāla).

Shamsudeen Usman atbildēja uz jautājumiem.

5. Steidzams jautājums Nr. 1: stāvoklis Kotdivuārā

Michael Matthiessen (Eiropas Ārējās darbības dienests, EĀDD) un *Domenico Rosa* (Eiropas Komisija) atklāja debates.

Uzstājās: *Maria da Graça Carvalho*, *Diomandé Gbaou* (Kotdivuāra), *Norbert Neuser*, *Louis Michel*, *Moses Kollie* (Libērija), *Boris Mbuku Laka* (Kongo Demokrātiskā Republika), *Fatima Hajaig* (Dienvidāfrika), *Gabriele Zimmer*, *Amadou Ciré Sall* (Senegāla), *Giancarlo Scottà*, *Hamadaou Sylla* (Mali), *Mariya Nedelcheva*, *Netty Baldeh* (Gambija), *Catherine Bearder*, *Peter Štastný*, *François Alfonsi*, *Michèle Striffler*, *Anna Záborská*, *Michael Matthiessen* (EĀDD) un *Domenico Rosa* (Eiropas Komisija).

6. ANO Ceturtā konference par vismazāk attīstītajām valstīm (LDC IV) Stambulā (Turcija) 2011. gada 9.–13. maijā.

Debates bez rezolūcijas

Uzstājās ANO ģenerālsēkretāra vietnieks un augstais pārstāvis vismazāk attīstīto valstu un mazu salu jaunattīstības valstu lietās, ANO IV konferences par vismazāk attīstītajām valstīm ģenerālsēkretārs *Cheick Sidi Diarra*.

Uzstājās: *Cheick Sidi Diarra*, *Louis Michel*, *Filip Kaczmarek*, *Ole Christensen*, *Komi Klassou* (Togo), *Gabriele Zimmer*, *Musa Hussein Naib* (Eritreja), *Mariya Nedelcheva*, *Waven William* (Seišela salas), *Anna Záborská*, *Olebile Gaborone* (Botsvāna) un *Milner Tozaka* (Zālamana salas).

Domenico Rosa (Eiropas Komisija) un *Cheick Sidi Diarra* noslēdza debates.

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.05 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADĪJA: *Louis MICHEL*

Līdzpriekšsēdētājs

7. Gatavošanās Ceturtajam augsta līmeņa forumam par atbalsta efektivitāti Pusanā (Dienvidkoreja) 2011. gada beigās

Debašu noslēgumā pieņem deklarāciju (piedaloties organizācijas „Eiropas parlamentārieši – Āfrikai” (AWEPA) locekļiem).

ESAO Attīstības sadarbības direktorāta direktors *Jon Lomøy* un organizācijas „Eiropas parlamentārieši – Āfrikai” (AWEPA) priekšsēdētājs *Miet Smet* klātesošos iepazīstināja ar galvenajiem jautājumiem, kurus risinās Pusanā Ceturtajā augsta līmeņa forumā par atbalsta efektivitāti.

Uzstājās: *Domenico Rosa* (Eiropas Komisija), *Louis Michel*, *Filip Kaczmarek*, *Komi Selom Klassou* (Togo), *Patrice Tirolien*, *Waven William* (Seišela salas), *François Alfonsi*, *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna), *James Nicholson*, *Milner Tozaka* (Zālamana salas), *Gabriele Zimmer*, *N. Joyce Laboso* (Kenija), *Frank Engel*, *Mariya Nedelcheva*, *Hamadou Sylla* (Mali), *Ana Rita Geremias Sithole* (Mozambika), *Fatima Hajaig* (Dienvidāfrika) un *Job Yustino Ndugai* (Tanzānija).

Debašu noslēgumā uzstājās *Jon Lomøy* (ESAO), *Miet Smet* (AWEPA) un *Domenico Rosa* (Eiropas Komisija).

8. Nākotnes izaicinājumi attiecībā uz demokrātiju un konstitucionālās kārtības ievērošanu ĀKK un ES valstīs

Politikas lietu komiteja

François Ibovi (Kongo Republika) un *Olle Schmidt* ziņojums

Ar ziņojumu uzstājās *François Ibovi* (Kongo Republika) un *Olle Schmidt*.

Uzstājās: *Domenico Rosa* (Eiropas Komisija), *Mariya Nedelcheva*, *Piet Van der Walt* (Namībija), *David Martin*, *Apala Lutundula* (Kongo Demokrātiskā Republika), *James Nicholson*, *Elie Hoarau*, *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna), *Michael Gahler*, *Musa Hussein Naib* (Eritreja), *Edit Bauer*, *Tesfaye Daba* (Etiopija), *Amadou Ciré Sall* (Senegāla), *Glen Benedict Noel* (Grenāda), *Emmanuel Kwasi Bandua* (Gana), *Musikari N. Kombo* (Kenija), *Komi Selom Klassou* (Togo) un *Donald Ramotar* (Gajāna).

Debašu noslēgumā uzstājās *François Ibovi* (Kongo Republika), *Olle Schmidt*, *Michael Matthiessen* (EĀDD) un *Domenico Rosa* (Eiropas Komisija).

9. Ūdens piesārņojums

Sociālo lietu un vides komiteja

Bobbo Hamatoukour (Kamerūna) un *Christa Klauß* ziņojums

Ar ziņojumu uzstājās *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna) un *Christa Klauß*.

Uzstājās: *Bruno Gatta* (Eiropas Komisija), *Horst Schnellhardt*, *Jutta Haug*, *Milner Tozaka* (Zālamana salas), *Robert Sturdy*, *Fiona Hall*, *Waven William* (Seišela salas), *Komi Selom Klassou* (Togo), *Musikari N. Kombo* (Kenija), *Maria da Graça Carvalho*, *Jo Leinen* un *Hans-Peter Mayer*.

Debašu noslēgumā uzstājās *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna), *Christa Klauf* un *Bruno Gatta* (Eiropas Komisija).

10. Stāvoklis Ungārijā un tās tuvējā reģionā

Viedokļu apmaiņa ar Ungārijas iestāžu pārstāvjiem par ūdens resursu apsaimniekošanu

Ungārijas Valsts sekretārs lauku attīstības jautājumos *Illés Zoltán* uzstājās par tematu „Ūdens resursu apsaimniekošana Ungārijā un tās kaimiņvalstīs”.

Uzstājās: *Edit Bauer*, *Olle Schmidt*, *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna), *Michael Gahler* un *Piet Van der Walt* (Namībija).

Illés Zoltán atbildēja uz dalībnieku uzdotajiem jautājumiem.

(Sēdi slēdza plkst. 18.06.)

David MATONGO un
Louis MICHEL

Līdzpriekšsēdētāji

Mohamed Ibn CHAMBAS un
Luis Marco AGUIRIANO NALDA

Līdzģenerālsēdētāri

TREŠDIENAS, 2011. GADA 18. MAIJA, SĒDES PROTOKOLS

(2011/C .../02)

(Sēdi atklāja plkst. 9.00.)

SĒDI VADĪJA: *David MATONGO*

Līdzpriekšsēdētājs

1. Protokolu apstiprināšana sanāksmēm, kas notika pirmdien, 2011. gada 16. maijā, un otrdien, 2011. gada 17. maijā

Protokoli tika apstiprināti.

2. Steidzams jautājums Nr. 2: demokrātiskie apvērsumi Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos — sekas attiecībā uz ĀKK valstīm, Eiropu un pārējo pasauli

Debates uzsāka *Michael Mathiessen* (EĀDD) un *Domenico Rosa* (Eiropas Komisija).

Uzstājās: *Mariya Nedelcheva*, *Christophe Lutundula* (Kongo Demokrātiskā Republika), *Françoise Castex*, *Olle Schmidt*, *Piet Van der Walt* (Namībija), *François Alfonsi*, *Douglas Slater* (Sentvinsenta un Grenadīnas), *James Nicholson*, *Waven William* (Seišela salas), *Elie Hoarau*, *Mo-Mamo Karerwa* (Burundi), *Oreste Rossi*, *Amadou Ciré Sall* (Senegāla), *Maria Da Graça Carvalho*, *Enrique Guerrero Salom*, *Glen Noel* (Grenāda), *Edit Bauer*, *Netty Baldeh* (Gambija), *Zita Gurmai*, *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna), *Donald Ramotar* (Gajāna), *Assarid Imbarcaouane* (Mali), *Michael Mathiessen* (EĀDD) un *Domenico Rosa* (Eiropas Komisija).

3. Ungārijas ārlietu ministra un ES Padomes pašreizējā priekšsēdētāja *János Martonyi* paziņojums

János Martonyi uzrunāja Asambleju.

4. Jautājumi ES Padomei

János Martonyi atbildēja uz šādiem jautājumiem.

Jautājums Nr. 10, ko uzdeva *Ibrahim Bundu* (Sjerraleone), par papildu resursiem, kas izriet no 10. Eiropas Attīstības fonda (EAF) termiņa vidusposma pārskatīšanas.

Jautājums Nr. 11, ko uzdeva *Waven William* (Seišela salas), par Eiropas Attīstības fondu.

Jautājums Nr. 13, ko uzdeva *Ole Christensen*, par zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem (FPA).

Jautājums Nr. 14, ko uzdeva *David Martin*, par regulu par stipro alkoholisko dzērienu definīciju (110/2008).

Jautājums Nr. 15, ko uzdeva *Gabriele Zimmer*, par starptautisko finanšu iestāžu (*IFI*) politikas un PTO piešķirtā īpašā un diferencētā režīma saskaņotību.

Jautājums Nr. 17, ko uzdeva *Patrice Tirolien*, par kopējo lauksaimniecības politiku un attīstības politikas atbilstību.

Jautājums Nr. 18, ko uzdeva *Elie Hoarau*, par Indijas okeāna reģiona ekonomisko partnerattiecību nolīguma mandātu.

Jautājums Nr. 27, ko uzdeva *Marielle de Sarnez* (aizstāj *Olle Schmidt*), par kopējo lauksaimniecības politiku un attīstības politikas atbilstību.

Jautājums Nr. 8, ko uzdeva *Tesfaye Daba* (Etiopija), par EĀDD un ES un ĀKK partnerattiecību nākotni.

Jautājums Nr. 9, ko uzdeva *Assarid Imbarcaouane* (Mali), par Kotonū nolīguma nākotni.

Jautājums Nr. 12, ko uzdeva *Michael Cashman* (aizstāj *Patrice Tirolien*), par ES saistībām līdz 2015. gadam OAP piešķirt 0,7 % no to NKI.

Jautājums Nr. 16, ko uzdeva *Niccolò Rinaldi* (aizstāj *Catherine Bearder*), par pārtikas nodrošinājumu un agrodegvielām.

Jautājums Nr. 19, ko uzdeva *Filip Kaczmarek*, par bēgļiem ES valstīs.

Jautājuma Nr. 20 un jautājuma Nr. 21 autori sanāksmē nepiedalījās, tāpēc uz tiem nesniedza atbildi.

Jautājums Nr. 22, ko uzdeva *Horst Schnellhardt*, par fakultatīvā protokola par bērnu iesaistīšanu bruņotos konfliktos ratifikāciju un īstenošanu.

Jautājums Nr. 23, ko uzdeva *Zita Gurmai*, par ES rīcības plāna dzimumu līdztiesībai (2010-2015) īstenošanu.

Jautājums Nr. 24, ko uzdeva *Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing* (Maurīcija), par pīrātismu Indijas okeānā un nepieciešamību izstrādāt visaptverošu reģionālu jūras drošības programmu.

Jautājums Nr. 25, ko uzdeva *Fiona Hall*, par kodoldrošību.

Jautājums Nr. 26, ko uzdeva *Jo Leinen*, par Durbanā notiekošām sarunām klimata jomā.

5. Debates ar ES Padomi — brīvais mikrofons

Uzstājās: *Olle Schmidt*, *Amadou Ciré Sall* (Senegāla), *Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing* (Maurīcija), *Komi Selom Klassou* (Togo), *Patrice Tirolien*, *Piet Van der Walt* (Namībija), *Tesfaye Daba* (Etiopija), *Netty Baldeh* (Gambija), *Diomandé Gbaou* (Kotdivuāra).

János Martonyi atbildēja uz jautājumiem.

6. Ziņojums par Sesto reģionālo sanākumi (Centrālā Āfrika), kas notika Kamerūnā 2011.gada 28. un 29. aprīlī

Līdzpriekšsēdētājs uzstājās ar ziņojumu par minēto sanākumi.

Uzstājās: *Louis Michel*, *Bobbo Hamatoukour* (Kamerūna), *Catherine Bearder*, *Olebile Gaborone* (Botsvāna) un *Boris Mbuku Laka* (Kongo Demokrātiskā Republika).

7. Darbsemināru kopsavilkuma ziņojumi

Referenti iepazīstināja sēdes dalībniekus ar ziņojumiem par trim darbsemināriem.

Rabindre Parmessar (Surinama): „Klimata pārmaiņu ietekme uz agrovidi — Ungārijas Zinātņu akadēmijas Lauksaimniecības pētniecības institūta apmeklējums”

Anna Záborská: „Vispusīga konduktīvās izglītības programma (*conductive educational programme*), *A. Pető* kustību metode — *A. Pető* Konduktīvās pedagoģijas institūta un koledžas apmeklējums (*Institute of Conductive Education and College for Conductor Training*)”

Komi Selom Klassou (Togo): „Inovācija attīstībai — rentabli un ilgtspējīgi risinājumi lauksaimniecības, ūdens resursu apsaimniekošanas un enerģijas jomā Ungārijā”

8. Ekonomikas un sociālo lietu komitejas ziņojums

Uzstājās Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas ĀKK koordinācijas komitejas priekšsēdētāja *Brenda King*.

Sēdi pārtrauca plkst. 12.25 un atsāka plkst. 15.00

SĒDI VADĪJA: *Louis MICHEL*

Līdzpriekšsēdētājs

9. Balsošana par rezolūciju priekšlikumiem, kas iekļauti triju pastāvīgo komiteju iesniegtajos ziņojumos

Līdzpriekšsēdētājs atgādināja par balsošanas kārtību Asamblejā.

– Nākotnes izaicinājumi attiecībā uz demokrātiju un konstitucionālās kārtības ievērošanu ĀKK un ES valstīs

François Ibovi (Kongo Republika) un *Olle Schmidt* ziņojums
Politisko lietu komisija (ACP-UE/100.919/11/galīgā redakcija)

Pieņemtie grozījumi: Nr. 1, 4 un mutisks grozījums 26. punktā.
Noraidītie grozījumi: Nr. 2, 3 un mutisks grozījums 40. punktā.

Grozīto rezolūciju pieņēma vienprātīgi.

– Budžeta atbalsts kā līdzeklis oficiālās attīstības palīdzības (OAP) sniegšanai ĀKK valstīs *Mohamed Abdallahi Ould Guelaye* (Mauritānija) un *Enrique Guerrero Salom* ziņojums Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komiteja (ACP-UE/100.900/11/galīgā redakcija)

Pieņemtie grozījumi: Nr. 1, mutisks grozījums 2. punktā, grozījums Nr. 4 (ar mutisku grozījumu), Nr. 5 (ar mutisku grozījumu), Nr. 6 (ar mutisku grozījumu).
Atsauktie grozījumi: Nr. 2 un 3.

Grozīto rezolūciju pieņēma vienprātīgi.

– Ūdens piesārņojums
Bobbo Hamatoukour (Kamerūna) un *Christa Klafß* ziņojums
Sociālo lietu un vides lietu komiteja (ACP-UE/100.915/11/galīgā redakcija)

Pieņēma grozījumu Nr. 1.

Grozīto rezolūciju pieņēma vienprātīgi.

10. Balsojums par steidzamu rezolūciju priekšlikumiem

– Steidzamas rezolūcijas priekšlikums par stāvokli Kotdivuārā (ACP-UE/100.957/11/galīgā redakcija)

Netika iesniegti nekādi grozījumi.

Rezolūciju pieņēma vienprātīgi.

– Rezolūcijas priekšlikums par demokrātiskiem apvērsumiem Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos — sekas attiecībā uz ĀKK valstīm, Eiropu un pārējo pasauli (ACP-EU/100.958/11/galīgā redakcija)

Pieņemtie grozījumi: Nr. 1, mutisks grozījums 9. punktā, 10. punkta pirmajā daļā, mutisks grozījums 12. atsaucē, mutisks grozījums pēdējā atsaucē.
Noraidītie grozījumi: Nr. 2, 3, 4 un 10. punkta otrajā un trešajā daļā.

Grozīto rezolūciju pieņēma vienprātīgi.

11. Balsojums par grozījumiem Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) Reglamentā (AP.100.938/A/galīgā redakcija)

Pieņemtie grozījumi: grozījuma Nr. 17 pirmā daļa.
Noraidītie grozījumi: grozījuma Nr. 17 otrā daļa.

Prezidija iesniegtie ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas Reglamenta grozījumi, attiecīgi grozīti, saskaņā ar Reglamenta 34. pantu tika pieņemti.

12. Balsojums par deklarācijām

– Deklarācija par Ceturto augsta līmeņa forumu par atbalsta efektivitāti Pusanā (Dienvidkoreja) 2011. gadā

Pieņemta ar aklamāciju.

– Deklarācija par apvienošanas vispārējai pieejamībai, tuvojoties Augsta līmeņa sanāksmei par AIDS 2011. gada jūnijā

Pieņemta ar aklamāciju.

Robert Sturdy nepiekrita 6. punktam deklarācijā par apvienošanas vispārējai pieejamībai, tuvojoties Augsta līmeņa sanāksmei par AIDS 2011. gada jūnijā.

13. Dažādi jautājumi

Uzstājas: *Netty Baldeh* (Gambija), *Gay Mitchell*, *Amadou Ciré Sall* (Senegāla) un *Zita Gurmai*.

14. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 22. sesijas laiks un vieta

Līdzpriekšsēdētājs pateicās Ungārijas iestādēm par viesmīlību un teicamu organizāciju, kā arī līdzsekretariātam un visam personālam par veikto darbu.

APA 22. sesija notiks 2011. gada 21.–23. novembrī Frītaunā (Sjerraleone).

(Sēdi pasludināja par slēgtu plkst. 15.30.)

*David MATONGO un
Louis MICHEL*

Līdzpriekšsēdētāji

*Mohamed Ibn CHAMBAS un
Luis Marco AGUIRIANO NALDA*

Līdzģenerālsekretāri

I PIELIKUMS

APVIENOTĀS PARLAMENTĀRĀS ASAMBLEJAS LOCEKĻU SARAKSTS ALFABĒTA SECĪBĀ

ĀKK pārstāvji

MATONGO (ZAMBIJA), līdzpriekšsēdētājs
BOTSVĀNA (priekšsēdētāja vietnieks)
BURUNDI (priekšsēdētāja vietn.)
KAMERŪNA (priekšsēdētāja vietn.)
KONGO (Republika) (priekšsēdētāja vietn.)
KUKA SALAS (priekšsēdētāja vietn.)
GAJĀNA (priekšsēdētāja vietn.)
JAMAĪKA (priekšsēdētāja vietn.)
LESOTO (priekšsēdētāja vietn.)
LIBĒRIJA (priekšsēdētāja vietn.)
MALI (priekšsēdētāja vietn.)
TANZĀNIJA (priekšsēdētāja vietn.)
TUVALU (priekšsēdētāja vietn.)
ANGOLA
ANTIGVA UN BARBUDA
BAHAMAS
BARBADOSA
BELIZA
BENINA
BURKINAFASO
KABOVERDE
CENTRĀLĀFRIKAS REPUBLIKA
ČADA
KOMORU SALAS
KONGO DEMOKRĀTISKĀ REPUBLIKA
KOTDIVUĀRA
DŽIBUTIJA
DOMINIKA
DOMINIKĀNAS REPUBLIKA
EKVATORIĀLĀ GVINEJA
ERITREJA
ETIOPIJA
FIDŽI
GABONA
GAMBIJA
GANA
GRENĀDA
GVINEJA
GVINEJA-BISAVA
HAITI
KENIJA
KIRIBATI
MADAGASKARA
MALĀVIJA
MĀRŠALA SALU REPUBLIKA
MAURITĀNIJA
MAURĪCIJA
MIKRONĒZIJAS FEDERATĪVĀS VALSTIS
MOZAMBIKA
NAMĪBIJA
NAURU REPUBLIKA

EP pārstāvji

MICHEL, līdzpriekšsēdētājs
ARIF (priekšsēdētāja vietnieks)
ŠŤASTNÝ (priekšsēdētāja vietn.)
HOARAU (priekšsēdētāja vietn.)
KLAB (priekšsēdētāja vietn.)
NICHOLSON (priekšsēdētāja vietn.)
McAVAN (priekšsēdētāja vietn.)
RONZULLI (priekšsēdētāja vietn.)
GOERENS (priekšsēdētāja vietn.)
SPERONI (priekšsēdētāja vietn.)
ROITHOVA (priekšsēdētāja vietn.)
OUZKÝ (priekšsēdētāja vietn.)
RIVASI (priekšsēdētāja vietn.)
ALFONSI
ALVES
BAUER
BEARDER
BOVÉ
BULLMANN
CALLANAN
CARVALHO
CASA
CASINI
CASPARY
CASTEX
CHRISTENSEN
COELHO
DE KEYSER
DELVAUX
DE MITA
DE SARNEZ
DURANT
ENGEL
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, Elisa
FERREIRA, João
FORD
GAHLER
GRIESBECK
GUERRERO SALOM
HALL
HÄNDEL
HANNAN
HAUG
JADOT
JENSEN
JOLY
KACZMAREK
KORHOLA
KUHN
LEGUTKO

NIGĒRA
NIGĒRIJA
NIUE
PALAU
PAPUA-JAUNGVINEJA
RUANDA
SENTKITSĀ UN NEVISA
SENTLŪSIJA
SENTVINSENTA UN GRENADĪNAS
SAMOA
SANTOME UN PRINSIPI
SENEGĀLA
SEIŠELA SALAS
SJERRALEONE
ZĀLAMANA SALAS
SOMĀLIJA
DIENVIDĀFRIKA
SUDĀNA
SURINAMA
SVAZILENDA
AUSTRUMTIMORA
TOGO
TONGA
TRINIDĀDA UN TOBĀGO
UGANDA
VANUATU
ZIMBABVE

LE PEN
LÓPEZ AGUILAR
McMILLAN-SCOTT
MANDERS
MARTIN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MATO ADROVER
MAYER
MITCHELL
MOREIRA
NEDELCEVA
NEUSER
ROSSI
SCHLYTER
SCHMIDT
SCHNELHARDT
SCICLUNA
SCOTTÀ
SENYSZYN
STRIFLER
STURDY
TIROLIEN
TOIA
VLASÁK
WIELAND
ZANICCHI
ZIMMER

POLITIKAS LIETU KOMITEJA

Komitejas locekļi no ĀKK valstīm

JEAN MARIE, (SENTLŪSIJA), līdzpriekšsēdētājs
TAMAPUA (SAMOA), priekšsēdētāja vietnieks
BENINA, priekšsēdētāja vietnieks

ANTIGVA UN BARBUDA
CENTRĀLĀFRIKAS REPUBLIKA
IBOVI (KONGO REPUBLIKA)
GBAOU (KOTDIVUĀRA)
ABDI SAID (DŽIBUTIJA)
DABA (ETIOPIJA)
KUBUABOLA (FIDŽI)
ROGOMBE (GABONA)
PEREIRA (GVINEJA-BISAVA)
RAMOTAR (GAJĀNA)
HAITI
LEBAJOA (LESOTO)
KOLLIE (LIBĒRIJA)
SERAMILA (MADAGASKARA)
MALI
VAN DER WALT (NAMĪBIJA)
NAURU
NIUE
PAPUA-JAUNGVINEJA
MUSA (SUDĀNA)
PARMESSAR (SURINAMA)

EP deputāti

CASA, līdzpriekšsēdētājs
KORHOLA, priekšsēdētāja vietnieks
CASTEX, priekšsēdētāja vietnieks

ALFONSI
CALLANAN
CASINI
DE KEYSER
DURANT
FERREIRA, Elisa
GAHLER
GRIESBECK
HANNAN
HÂNDEL
KACZMAREK
LE PEN
MANDERS
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MOREIRA
NEDELCEVA
NICHOLSON
ROITHOVÁ
SCOTTÀ
SCHMIDT
SPERONI

KLASSOU (TOGO)
HLONGWANE (ZIMBABVE)

STRIFFLER
WIELAND

EKONOMIKAS ATTĪSTĪBAS, FINANŠU UN TIRDZniecības KOMITEJA

Komitejas locekļi no ĀKK valstīm

KUTEKALA KAAWA (KONGO DEMOKRĀTISKĀ
REPUBLIKA), līdzpriekšsēdētājs
MUGAMBE (UGANDA), priekšsēdētāja vietnieks
BUNDU (SJERRALEONE), priekšsēdētāja vietnieks

CARVALHO (ANGOLA)
BAHAMAS
BELIZA
KUKA SALAS
EKVATORIĀLĀ GVINEJA
NAIB (ERITREJA)
BANDUA (GANĀ)
MAIR (JAMAĪKA)
APIRA (MALĀVIJA)
OULD GUELAYE (MAURITĀNIJA)
DEERPALSING (MAURĪCIJA)
NIGĒRIJA
PALAU
POLISI (RUANDA)
SENTKITSĀ UN NEVISA
SLATER (SENTVINSENTA UN GRENADĪNAS)
SANTOME UN PRINSIPI
SALL (SENEGĀLA)
WILLIAM (SEIŠELA SALAS)
HAJAIG (DIENVIDĀFRIKA)
VAIPULU (TONGA)
ITALELI (TUVALU)
SIKOFĀ (ZAMBIJA)

EP deputāti

CARVALHO, līdzpriekšsēdētāja
LEGUTKO, priekšsēdētājas vietnieks
ALVES, priekšsēdētājas vietnieks

ARIF
BOVÉ
BULLMANN
CASPARY
ENGEL
FORD
GOERENS
GUERRERO SALOM
HOARAU
JENSEN
KUHN
MARTIN
MATO ADROVER
MAYER
McMILLAN-SCOTT
MICHEL
MITCHELL
SCHLYTER
ŠTASTNÝ
SCICLUNA
STURDY
TIROLIEN
ZANICCHI

SOCIĀLO LIETU UN VIDES KOMITEJA

Komitejas locekļi no ĀKK valstīm

SITHOLE (MOZAMBIKA), līdzpriekšsēdētāja
KOMBO (KENIJA), priekšsēdētājas vietnieks
NOEL (GRENĀDA), priekšsēdētājas vietnieks

THOMSON (BARBADOSA)
GABORONE (BOTSVĀNA)
SANOU (BURKINAFASO)
BURUNDI
HAMATOUKOUR (KAMERŪNA)
KABOVERDE
ČĀDA
KOMORU SALAS
DOMINIKA
DOMINIKĀNAS REPUBLIKA
BALDEH (GAMBIJA)
GVINEJA-BISAVA
KIRIBATI

EP deputāti

RIVASI, līdzpriekšsēdētāja
BAUER, priekšsēdētājas vietiece
NEDELCEVA, priekšsēdētājas vietiece

BEARDER
CHRISTENSEN
COELHO
DELVAUX
DE SARNEZ
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, João
HALL
HAUG
JADOT
JOLY
KLAB
LÓPEZ AGUILAR

MĀRŠĀLA SALAS
MIKRONĒZIJAS FEDERATĪVĀS VALSTIS
NIGĒRA
TOZAKA (ZĀLAMANA SALAS)
SOMĀLIJA
SVAZILENDA
NDUGAI (TANZĀNIJA)
AUSTRUMTIMORA
KHAN (TRINIDĀDA UN TOBĀGO)
VANUATU

McAVAN
NEUSER
OUZKÝ
RONZULLI
ROSSI
SCHNELLHARDT
SENYSZYN
TOIA
VLASÁK
ZIMMER

II PIELIKUMS

SESIJAS DALĪBNIEKU SARAKSTS 2011. GADA 16.–18. MAIJĀ BUDAPEŠTĀ (Ungārija)

MATONGO (Zambija), līdzpriekšsēdētājs	MICHEL, līdzpriekšsēdētājs
DE FONTES PEREIRA (Angola)	ALFONSI
THOMSON (Barbadosa)	AYLWARD (aizstāj GRIESBECK)
DAYORI (Benina)	BAUER
GABORONE (Botsvāna) (priekšsēdētāja vietnieks)	BEARDER
KABORE (Burkinafaso)	CARVALHO
KARERWA (Burundi) (priekšsēdētāja vietnieks)	CASA ⁽¹⁾
HAMATOUKOUR (Kamerūna) (priekšsēdētāja vietnieks)	CASTEX
MALLOUM (Čada)	CHRISTENSEN
MBUKU LAKA (Kongo Demokrātiskā Republika)	DAVID (aizstāj DE MITA) ^(2, 3)
BOUNKOULO (Kongo Republika) (priekšsēdētāja vietnieks)	ENGEL
GBAOU (Kotdivuāra)	ESTARÀS FERRAGUT
SOUBANEH ATTEYE (Džibutija)	FISAS AYXELA (aizstāj DELVAUX)
JIMÉNEZ (Dominikānas Republika)	GAHLER
SERICHE DOUGAN (Ekvatoriālā Gvineja)	GUERRERO SALOM
NAIB (Eritreja)	GURMAI (aizstāj DE KEYSER)
DABA (Etiopija)	HALL
KUBUABOLA (Fidži) (*)	HANKISS (aizstāj WIELAND) ^(2,3)
ROGOMBE (Gabona)	HAUG
BALDEH (Gambija)	HOARAU (priekšsēdētāja vietnieks)
BANDUA (Gana)	KACZMAREK
NOEL (Grenāda)	KLAB (priekšsēdētāja vietniece)
PEREIRA (Gvineja-Bisava)	KORHOLA
RAMOTAR (Gajāna) (priekšsēdētāja vietnieks)	LEINEN (aizstāj LÓPEZ AGUILAR)
MAIR (Jamaika) (priekšsēdētāja vietnieks)	McAVAN (priekšsēdētāja vietnieks)
KOMBO (Kenija)	MARTIN
LEBAJOA (Lesoto) (priekšsēdētāja vietnieks)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ ^(1,2)
KOLLIE (Libērija) (priekšsēdētāja vietnieks)	MAYER
AIPIRA (Malāvija)	MITCHELL
ASSARID IMBARCAOUANE (Mali) (priekšsēdētāja vietnieks)	MORGANTI (aizstāj SPERONI)
OULD GUELAYE (Mauritānija)	NEDELICHEVA
DEERPALSING (Maurīcija)	NEUSER
SITHOLE (Mozambika)	NICHOLSON (priekšsēdētāja vietnieks) ^(2, 3)
VAN DER WALT (Namībija)	PONGA (aizstāj CASPARY) ^(1, 3)
TAMBUWAL (Nigērija) (*)	RONZULLI (priekšsēdētāja vietnieks) ⁽³⁾
DEKENA (Papua–Jaungvineja)	ROSSI
POLISI (Ruanda) (priekšsēdētāja vietnieks)	SCHMIDT
JEAN MARIE (Sentlūsija)	SCHNELLHARDT
SLATER (Sentvinsenta un Grenadīnas)	SCOTTÀ
TAMAPUA (Samoa)	ŠŤASTNÝ (priekšsēdētāja vietnieks)
SALL (Senegāla)	STRIFFLER
WILLIAM (Seišela salas)	STURDY
BUNDU (Sjerraleone)	TIROLIEN
TOZAKA (Zālamana salas)	WIELAND ⁽¹⁾
HAJAIG (Dienvidāfrika)	ZÁBORSKA (aizstāj CASINI)
MUSA (Sudāna)	ZIMMER
PARMESSAR (Surinama)	
HLOPHE (Svazilenda) (*)	
NDUGAI (Tanzānija) (priekšsēdētāja vietnieks)	
SANTOS (Austrumtimora)	

KLASSOU (Togo)
VAIPULU (Tonga)
KHAN (Trinidāda un Tobāgo)
ITALELI (Tuvalu) (priekšsēdētāja vietnieks)
MUGAMBE (Uganda)
TOSUL (Vanuatu)
HLONGWANE (Zimbabve)

NOVĒROTĀJI:

KUBA
REGUEIFEROS LINARES

MADAGASKARA
SERAMILA

NIGĒRA
ABARRY (*)

(*) Valsti pārstāv persona, kas nav parlamenta deputāts.

(¹) Piedalījās 2011. gada 16. maija sēdē.

(²) Piedalījās 2011. gada 17. maija sēdē.

(³) Piedalījās 2011. gada 18. maija sēdē.

UZAICINĀTIE:

DIENVIDSUDĀNA
ARIKO
MUORWEL
DAR BOTH
AWERIAL
LOGONGA
IGGA
OKECH
YOKWE

Piedalījās arī:

ANGOLA
DOS SANTOS
SIMBRÃO da CARVALHO
TINGAO PEDRO
ULIPAMUE
VAHEKINI

BURUNDI
MWIDOGO
NDIKUMAKO
RWANKINEZA
SINDAYIGAYA

**KONGO DEMOKRĀTISKĀ
REPUBLIKA**
EZATY
KAMBAYI
KUTEKALA KAAWA
LOMBEYA
LUTUNDULU APALA
MABAYA GIZI AMINE

BOTSVĀNA
MANGOLE

KAMERŪNA
AWUDU MBAYA
DAOUDA
KOMBO GBERI
OWONA KONO
KONGO REPUBLIKA
BETE-SIBA
IBARA
IBOVI
MENGA
MOUANGA NKEOUA
PASSI

BURKINAFASO
OUEDRAOGO
OUOBA NABA
SANOU

ČADA
DJIMAI
MALLOUM

KOTDIVUĀRA
ZINSOU

MATADI NENGA GAMANDA
NKONGO BUDINA NZAU
DŽIBUTIJA
OMAR ABDI SAID

FIDŽI
VOCEA

GRENĀDA
FLETCHER

JAMAIKA
GILBERT-ROBERTS

LIBĒRIJA
BARCLAY
DUNAH

MAURITĀNIJA
ABDELLA
BILAL
GUELADIO
OULD HAMOUD
OULD ZAMEL
NAMĪBIJA
NAHOLO

SAMOA
CHAN TUNG

ZĀLAMANA SALAS
MA'AHANUA

ERITREJA
TEKLE

GABONA
KOUMBA SOUVI
MANGOUALA
M'BA
MELIGUE MENGWA
GVINEJA-BISAVA
CORREIA
DA COSTA
EMBALO
FERANADES

KENIJA
AFFEY
KEMBI-GITTURA
LABOSO

MALĀVIJA
BANDA
CITEYEYE
MWALWANDA
NDISALE
NKHATA GAMBATULA
MAURĪCIJA
GUNESSEE

NIGĒRIJA
ABDUL'AZIZ
ABDULLAHI
AHMED
AKWASHIKI
BARRAYA
SADA SOLI
SENEGĀLA
SOW

DIENVIDĀFRIKA
MANAMELA
MULDER
SOOKLAL

ETIOPIJA
TADESSE
TOGA
YILALA
GANA
ANTWI
YIADOM

GAJĀNA
GOMES

LESOTO
TIHELI

MALI
BA
CISSE
HAIDARA CISSE
SYLLA

MOZAMBIKA
LUCAS
MALENDZA
MANUEL

PAPUA-JAUNGVINEJA
TABERENG

SJERRALEONE
JUMU
KAMARA
KARGBO
TORTO
SUDĀNA
ABDEL MAGID AMIR
ABEL HALIM
HASSAN
OMER
OSMAN

SURINAMA
ABDOEL
AJAISO
RATHIPAL
SOMOHARDJO
TOGO
GBONE

SVAZILENDA
NHLEKO

TANZĀNIJA
MWANJELWA

TONGA
KIOA

TUVALU
LEUELU

UGANDA
DOMBO
KATENTA-APULI
KIIZA
ZIMBABVE
MLOTSHWA
MNKANDHLA
MUCHADA

VANUATU
JOY

ZAMBIJA
SIKOTA

ĀKK PADOME

Nigērijas valsts plānošanas ministrs un Federālās valdības Nacionālās plānošanas komisijas priekšsēdētāja vietnieks, ĀKK Ministru padomes priekšsēdētājs *Shamsudeen Usman*

ES PADOME

J. MARTONYI, Ungārijas ārlietu ministrs, ES Padomes pašreizējais priekšsēdētājs

ĀS

IGUEH OFLEH

ĀKK VALSTU VĒSTNIEKU KOMITEJA

BARAYA

EIROPAS KOMISIJA

Andris PIEBALGS, par attīstību atbildīgais EK komisārs

PLEWA

EĀDD

MATTHIESSEN

EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJA

ANTHONY
CHIBONGA
KING

LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU SADARBĪBAS TEHNISKAIS CENTRS (CTA)

BOTO

ĀKK VALSTU SEKRETARIĀTS

CHAMBAS, līdzģenerālsekretārs

ES VALSTU SEKRETARIĀTS

AGUIRIANO NALDA, līdzģenerālsekretārs

III PIELIKUMS

PIRMDIENAS, 2011. GADA 16. MAIJA, SĒDES PROTOKOLA PIELIKUMS

Parlamentiem nepiederošu pārstāvju akreditācija

1. Fidži

Ratu Inoke Kubuabola
ārlietu un starptautiskās sadarbības ministrs
Fidži Republika
Delegācijas vadītājs

2. Nigēra

Viņa Ekselence Nigēras Republikas vēstnieks
Abdou Abarry
Nigēras vēstniecība
Briselē
Delegācijas vadītājs

3. Nigērija

Viņa Ekselence Nigērijas Federālās Republikas vēstnieks
Usman Alhaji Baraya
Nigērijas vēstniecība
Briselē
Delegācijas vadītājs

4. Svazilenda

Viņa Ekselence Svazilendas Karalistes vēstnieks
Joel M. Nhleko
Svazilendas Karalistes vēstniecība
Briselē
Delegācijas vadītājs

IV PIELIKUMS

PIEŅEMTIE TEKSTI

- Rezolūcija par nākotnes izaicinājumiem attiecībā uz demokrātiju un konstitucionālās kārtības ievērošanu ĀKK un ES valstīs
(ACP-EU/100.919/11/galīgā redakcija)
- Rezolūcija par budžeta atbalstu kā līdzekli oficiālās attīstības palīdzības (OAP) sniegšanai ĀKK valstīs
(ACP-EU/100.900/11/galīgā redakcija)
- Rezolūcija par ūdens piesārņojumu
(ACP-EU/100.915/11/galīgā redakcija)
- Rezolūcija par stāvokli Kotdivuārā
(ACP-EU/100.957/11/galīgā redakcija)
- Rezolūcija par demokrātiskiem apvērsumiem Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos — sekas attiecībā uz ĀKK valstīm, Eiropu un pārējo pasauli
(ACP-EU/100.958/11/galīgā redakcija)
- Deklarācija par ceturto Augsta līmeņa forumu par atbalsta efektivitāti Pusanā, Dienvidkorejā 2011. gadā
- Deklarācija par apvienošanas vispārējai pieejamībai, tuvojoties Augsta līmeņa sanāksmei par AIDS 2011. gada jūnijā
- Prezidija iesniegtie ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas Reglamenta grozījumi saskaņā ar Reglamenta 34. pantu

ĀKK UN ES APVIENOTĀ PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA

ACP-EU/100.919/11/galīgā redakcija

REZOLŪCIJA¹

par nākotnes izaicinājumiem attiecībā uz demokrātiju un konstitucionālās kārtības ievērošanu ĀKK un ES valstīs

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika Budapeštā (Ungārijā) 2011. gada 16.–18. maijā,
- ņemot vērā Reglamenta 17. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Āfrikas Demokrātijas, vēlēšanu un pārvaldības hartu, īpaši tās 3. panta 2. punktu, 3. panta 10. punktu, 10., 14., 15., 18.–21. un 23.–26. pantu,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības Deklarāciju par demokrātisku vēlēšanu pārvaldības principiem Āfrikā (2002. gads),
- ņemot vērā 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu („Kotonū nolīgumu”), īpaši 9. panta 1. punktu, 9. panta 2. punkta 2. daļu, 9. panta 3. punktu, 20. panta d) apakšpunktu un 33. panta a) apakšpunktu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, īpaši 2. pantu, 10. pantu (kurā noteikts, ka Savienības darbības pamatā ir pārstāvības demokrātija), 11. panta 4. punktu, 21. panta 1. punktu un 21. panta 2. punktu,
- ņemot vērā 1994. gada ES un DAK Sadarbības nolīgumu,
- ņemot vērā DAK Protokolu par sadarbību politikas, aizsardzības un drošības jomā, īpaši 4. un 5. pantu,
- ņemot vērā 1997. gada 19. februāra *CARICOM* Pilsoniskas sabiedrības hartu, īpaši VI pantu,
- ņemot vērā Āfrikas vienotības organizācijas (ĀVO) / Āfrikas Savienības (ĀS) Deklarāciju par demokrātisku vēlēšanu pārvaldības principiem Āfrikā —

¹ Pieņēmusi ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja 2011. gada 18. maijā Budapeštā (Ungārijā).

AHG/DECL.1 (XXXVIII) — un ĀS vadlīnijas Āfrikas Savienības vēlēšanu novērošanas un uzraudzības misijām — X/CL/35 (III) II pielikumu,

- ņemot vērā rezolūciju par problēmām, nodrošinot dažādu etnisko grupu, kultūru un reliģiju demokrātisku līdzāspastāvēšanu ĀKK un ES valstīs (ACP-EU/100.460/09/galīgā redakcija),
- ņemot vērā rezolūciju par vēlēšanām un vēlēšanu procesiem ĀKK un ES valstīs (ACP-EU/100.123/07/galīgā redakcija),
- ņemot vērā 2008. gada 15. septembra Vispārējo politisko nolīgumu attiecībā uz Zimbabvi,
- ņemot vērā Padomes Lēmumu 13283/10, ar ko groza un pagarina piemērošanas termiņu Lēmumam 2007/641/EK par apspriežu pabeigšanu ar Fidži Republiku saskaņā ar ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma 96. pantu un Attīstības sadarbības instrumenta 37. pantu,
- ņemot vērā Politikas lietu komitejas ziņojumu (ACP-EU/100.919/11/galīgā redakcija),
 - A. tā kā demokrātija nav vienādojama ar ekonomiskās attīstības līmeni; tā kā ĀKK valstīm un ES ir bijušas kopīgas vispārējās vērtības un principi demokrātijas, labas pārvaldības un cilvēktiesību jomā un tā kā demokrātija ir kopīgs ES un ĀKK sadarbības centrālais mērķis;
 - B. tā kā demokrātija ir politiska sistēma, kurā suverenitātes pamats ir tauta;
 - C. tā kā demokrātija nenozīmē tikai teorētisku brīvības nosacījumu izpildīšanu, bet arī darboties spējīgu sistēmu, kas visiem pilsoņiem nodrošina taisnīgus un pieejamus līdzekļus, lai uzlabotu to ikdienas dzīvi; tā kā Eiropas Savienībai būtu jāapzinās bieži pausto kritiku, ka, novērtējot situāciju trešās valstīs, tā dažkārt par daudz pievēršas teorētiskiem demokrātijas aspektiem, vienlaikus aizmirstot pārskatīt, kāds līmenis sasniegts attiecībā uz patiesi demokrātisku sabiedrību;
 - D. tā kā demokrātiskos principus nedrīkst aizēnot tieksmās pēc ekonomiskās un sociālās stabilitātes;
 - E. tā kā brīvas un godīgas vēlēšanas ir īpaši svarīgas, bet ne pietiekamas patiesas demokrātijas nodrošināšanai, jo demokrātija nozīmē ilgstošus meklējumus, kam nepieciešama plurālisma, vairākuma varas un minoritāšu tiesību ievērošana, tiesiskums un tiesiskais regulējums, kā ietvaros neviena no pusēm nevar grozīt konstitūciju sev par labu;
 - F. tā kā konstitucionālajiem noteikumiem par varas pēctecību un pamattiesībām nekādā ziņā nevajadzētu būt neskaidriem vai iespējami nejauši interpretējamiem;
 - G. tā kā valdības veidošana pēc vēlēšanām bieži rada nozīmīgas problēmas demokrātijai, īpaši gadījumā, ja pastāv vienošanās par varas sadali;

- H. tā kā gan ES, gan ĀKK valstis ir nopietni ieinteresētas nodrošināt nepārtrauktu demokrātijas attīstību un ieviest pienācīgi funkcionējošu konstitucionālismu;
- I. tā kā tautas, ekonomiskā un sociālā attīstība parlamentārai demokrātijai sniedz iespēju veiksmīgāk darboties;
- J. tā kā sabiedrisko lietu un valsts līdzekļu pārvaldības integritāte ir labas pārvaldības un tiesiskuma galvenie priekšnoteikumi; tā kā politikajiem līderiem jābūt politiski un tiesiski atbildīgiem par valsts līdzekļu privātu piešķiršanu;
- K. tā kā vienādus principus jāpiemēro visiem un tos nedrīkst pakļaut specifiskiem valsts vai reģionāliem „standartiem”;

I. Demokrātiskie principi

1. uzsver, ka stabilas demokrātijas pamatus veido tiesību universālums, visu pilsoņu vienlīdzība likuma priekšā un indivīda brīvība; norāda, ka ir būtiski cienīt visas kultūras, reliģijas un etniskās grupas valstī;
2. atgādina, ka visas demokrātiskās sistēmas pamatojas uz konstitūciju un papildinošu jurisdikciju, un uzsver nozīmi nodrošināt tiesu varas neatkarības principa ievērošanu;
3. uzsver, ka līdzsvars starp varām (izpildvara, likumdošanas un tiesu vara) ir obligāts priekšnosacījums demokrātijas realizēšanai;
4. izceļ nozīmīgumu regulārām apspriedēm ar sabiedrību brīvu, godīgu un netraucētu vēlēšanu un referendumu ceļā, pirms kurām izvērstas plašas informatīvas kampaņas un debates;
5. akcentē, ka ir svarīgi ieviest plurālistisku politisko partiju sistēmu un skaidru opozīcijas statusa definīciju;
6. izceļ ES un ĀKK valstu kopējās vērtības un mērķus demokrātijas un labas pārvaldības ziņā; tomēr uzsver, ka visām valstīm ir savas kultūras un vēsturiskās īpatnības un ka šīs atšķirības nepieciešams ievērot;
7. uzsver, ka sabiedrība nevar būt patiesi demokrātiska bez neatkarīgiem, brīviem un plurālistiskiem plašsaziņas līdzekļiem;
8. aicina saglabāt piesardzību attiecībā uz vēlēšanu sistēmām gan ES, gan ĀKK dalībvalstīs; brīdina izvairīties no tādas prakses kā negodīgas darbības pirmsvēlēšanu laikā, manipulācijas ar vēlēšanu sarakstiem, ietekmēšana no tiesnešu puses attiecībā uz konstitucionalitāti vai vēlēšanu strīdiem, kā arī konstitūcijas pielāgošana vai grozīšana, lai īstenotu pie varas esošo pārstāvju centienus;
9. uzsver, ka vēlēšanām un pārstāvnieciskajai demokrātijai nav jābūt problēmai, bet gan risinājumam; tas nozīmē, ka:

- tām jābūt brīvām un godīgām;
 - zaudētājam jāpieņem rezultātus un tos jāapstrīd, izmantojot tikai konstitucionālus līdzekļus;
 - vairākumam jārespektē minoritātes, varu dalīšanu un tiesu varas neatkarību;
10. uzsver pieaugošo nepieciešamību risināt ikdienas problēmas, kā nabadzība, pieejamu veselības aprūpes pakalpojumu trūkums un korupcija, kas iedzīvotājos rada attieksmi, ka demokrātija nav uzlabojusi viņu ikdienas dzīvi;

II. Demokrātiskās iestādes

11. izceļ skaidra varu līdzsvara un dalīšanas nozīmīgumu;
12. iesaka, lai konstitūcijās būtu skaidri izklāstīti noteikumi par varu dalīšanu un precizēta atbilstošā iestāžu sistēma; pauž iebildumus pret elastīgām konstitūcijām, kurās bieži tiek izdarīti grozījumi;
13. uzsver parlamentu ieņemamo lomu izpildvaras uzraudzībā;
14. pauž cerību, ka ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja (APA) ieņems vadošo lomu viedokļu, pieredzes un prakses apmaiņā parlamentārā darba jomā;
15. atbalsta tādu iestāžu un mehānismu ieviešanu, kas novērš bagāto monopolu un korupciju;
16. iesaka, lai būtu skaidri definēti noteikumi par politisko pēctecību, vienlaikus brīdinot izvairīties no konstitūcijām, kurās viegli iespējams izdarīt grozījumus;
17. iestājas par to, lai konstitucionālās pamattiesības būtu izstrādātas tā, lai jebkādi pieļautie ierobežojumi būtu skaidri definēti un limitēti, kā arī stingri pakļauti vispārējām interesēm;
18. atzīst, ka, lai arī vienošanās par varas dalīšanu var izrādīties noderīgas nopietnu krīžu gadījumā, šie pasākumi būtu jāizmanto tikai īpašos izņēmuma apstākļos un uz ierobežotu laiku; uzsver, ka varas dalīšana var novest pie patiesas, kritiskas opozīcijas neesamības, kā tas vērojams, piemēram, Zimbabves un Kenijas gadījumā; akcentē, ka varas dalīšana ir visai atšķirīga no koalīcijas valdības;
19. brīdina, ka varas dalījums saskaņā ar vienošanos par varas dalīšanu nekad nav skaidri definēts, radot pat vēl vairāk konfliktu un pastāvot draudiem, ka netiek pievērsta pietiekama uzmanība pilsoniskās sabiedrības viedoklim, jo šādas vienošanās bieži tiek noslēgtas politisko partiju elites ietvaros;
20. uzsver, ka opozīcijas statuss ir īpaši nozīmīgs demokrātijas realizēšanai, tāpat kā stingri noteikumi par politisko partiju finansēšanu;
21. atgādina, ka vēlēšanu kampaņu laikā rūpīgi jākontrolē valsts resursu piešķiršana;

22. akcentē, ka visām vēlēšanām jābūt brīvām, godīgām un netraucētām un ka rezultātus jāievēro ļoti precīzi; uzsver, ka mēģinājumi vēlēšanas izmantot kā instrumentu apdraud demokrātiju;

III. Demokrātijas problēmas

23. atzinīgi vērtē demokrātisko vēlēšanu skaita pieaugumu Āfrikas kontinentā, vienlaikus mudinot turpināt rūpīgu vēlēšanu uzraudzību, ne tikai vēlēšanu laikā un pirms tām, bet arī un galvenokārt pēc vēlēšanām, un vairākkārt uzsver galveno lomu, kādu ieņem neatkarīgas valsts vēlēšanu komitejas, tostarp finansiāla atbalsta jomā; akcentē, ka tām bieži trūkst resursu; uzsver nozīmi nodrošināt, lai vēlēšanas uzraudzītu kompetentās valsts un starptautiskās iestādes;
24. nolūkā veicināt demokrātiju iesaka pasākumus, lai nodrošinātu pilsonības rašanos visās tās politiskajās, ekonomiskajās un sociālajās dimensijās, izmantojot specifisku noteikumu kopumu un augstas kvalitātes izglītības sistēmu;
25. uzsver armijas pozitīvo lomu Gvinejā un Nigērā, nodrošinot pāreju uz demokrātiju; pauž cerību, ka visi pārejas iestāžu locekļi atturēsies no kandidēšanas vēlēšanās, lai atgrieztos pie demokrātijas;
26. pauž nosodījumu par dažu ĀKK valstu līderu zemo iesaistīšanās līmeni demokrātiskās vērtībās, kas bieži atspoguļojas tradīciju suverenitātes dominēšanā;
27. izsaka nožēlu par ES novērošanas komandu trūkumu iepriekšējās vēlēšanās, piemēram, pagājušajās vēlēšanās Ruandā, un aicina nākotnē palielināt neatkarīgu apvienoto ĀKK un ES misiju skaitu, kurās apvienotu plašu un daudzpusīgu abu pušu gūto pieredzi; uzsver ievērojamo pievienoto vērtību sadarbībai starp valsts pārstāvjiem no ĀKK valstīm un ES šo misiju laikā;
28. pauž nožēlu par korupcijas radītajiem draudiem demokrātijai, arī ES;
29. brīdina izvairīties no konstitucionālām reformām vai izmaiņām vēlēšanu kārtībā, kas ieviestas tiesību aktu līmenī tieši pirms gaidāmām vēlēšanām, un uzsver draudus, ka šīs pārmaiņas var ietekmēt balsošanas rezultātus;
30. no otras puses, pauž atzinību par aizvien stingrāko parlamentu nostāju dažās valstīs, par skaidri saskatāmu piemēru tam atzīst ievērojamo Nigērijas parlamenta pretošanos grozījumu izdarīšanai konstitūcijā trešajam prezidenta pilnvaru laikam 2006. gadā; mudina veikt regulāras apspriedes un pārdomas par valsts parlamentu paustajām nostājām;
31. atzinīgi vērtē mierīgās prezidenta vēlēšanas Nigērā 2011. gada martā un uzsver, ka tas uzskatāms par pavērsienu pārejas procesā uz demokrātiju; tāpat pauž atzinību par labi organizēto un mierīgo referendumu par Dienvidsudānas neatkarību 2011. gada janvārī, kas parādīja abu pušu vēlēšanos mierīgā ceļā atrisināt jautājumu par neatkarību;
32. izsaka nosodījumu par aizejošā Kotdivuāras prezidenta *Laurent Gbagbo* atteikšanos pieņemt Neatkarīgās vēlēšanu komisijas paziņotos un ANO apstiprinātos rezultātus;

33. atbalsta pilsoņu tiesības paust vēlmi pēc politiskām pārmaiņām mierīgu demonstrāciju ceļā un izsaka atbalstu demokrātiskām masu demonstrāciju kustībām, ko veido diktatūras režīmā dzīvojoši cilvēki; pauž nosodījumu pret jebkādu nesamērīgu bruņotu spēku izmantošanu šo demonstrāciju ierobežošanai;

IV. Konkrēti pasākumi

34. atzinīgi vērtē Lisabonas līguma spēkā stāšanos, kas paplašina Eiropas Parlamenta pilnvaras nolūkā veicināt tā darbību demokrātisko dimensiju;
35. aicina visas valstis ratificēt Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un izsaka nožēlu par to, ka dažās ĀKK valstīs nav pietiekamā līmenī nodrošināta domas brīvība un kultūras tiesības; mudina rīkot kopīgas diskusijas par šiem tematiem starp ES dalībvalstīm un ĀKK valstīm;
36. atbalsta Āfrikas Savienības, *CARICOM*, *COMESA*, Starpvaldību attīstības iestādes (SAI) un Dienvidāfrikas Attīstības kopienas (DAK) darba pūliņus un atzīst tā nozīmīgumu, un cildina tādas iniciatīvas kā *PIANZE*¹; norāda uz nepieciešamību pēc konkrētiem pasākumiem, kā vēlēšanu novērotāju papildu apmācība SAI un DAK ietvaros;
37. uzsver nepieciešamību ar apmācību un pārkvalificēšanās palīdzību nostiprināt personīgās spējas tiem, kuri aicināti vadīt demokrātiskās iestādes un struktūrvienības (konstitucionālā tiesa, neatkarīgas valsts vēlēšanu komitejas), kas iesaistītas vēlēšanu darbībā, nolūkā pēc iespējas pilnveidot dažādās darbības vēlēšanu procesā un izvairīties no kļūmēm, kas bieži rada nopietnas pēcvēlēšanu krīzes situācijas;
38. aicina vairot izglītību par demokrātijas jēdzienu ĀKK un ES valstīs; uzņemas izpētīt iespējamus pasākumus APA ietvaros;
39. mudina ES un ĀKK dalībvalstis censties nodrošināt labākās prakses apmaiņu konstitucionālo tiesību jomā, piemēram, organizējot savstarpējas apmaiņas misijas ekspertu līmenī;
40. uzņemas turpināt demokrātisko tendenču uzraudzību un no jauna apstiprina nepieciešamību pieņemt piemērotus pasākumus saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu gadījumā, kad ES vai ĀKK dalībvalsts nav izpildījusi savus pienākumus, kā to neseno īstenoja Eiropas Savienības Padome attiecībā pret Madagaskaru un Fidži;
41. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Padomei, Eiropas Komisijai, Āfrikas Savienības Komisijai un Panāfrikas parlamentam.

¹ Klusā okeāna salu, Austrālijas un Jaunzēlandes Vēlēšanu administratoru tīkls.

ĀKK UN ES APVIENOTĀ PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA

ACP-EU/100.900/11/galīgā redakcija

REZOLŪCIJA¹

par budžeta atbalstu kā līdzekli oficiālās attīstības palīdzības (OAP) sniegšanai ĀKK valstīs

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika Budapeštā (Ungārijā) 2011. gada 16.–18. maijā,
- ņemot vērā Reglamenta 17. panta 1. punktu,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū parakstīto un 2005. gadā un 2010. gadā grozīto ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu, īpaši tā 1., 2., 9., 33. un 61. pantu,
- ņemot vērā ANO 2000. gada 18. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM) noteikti par starptautiskās sabiedrības kopīgi pieņemtiem kritērijiem nabadzības izskaušanai,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas Rezolūciju „Turēt solījumu — vienoti Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai”, kas pieņemta 2010. gada 20.–22. septembrī Ņujorkā notikusajā Tūkstošgades attīstības mērķu augstākā līmeņa sanāksmē,
- ņemot vērā 2005. gada 2. marta Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti un 2008. gada 4. septembra Akras rīcības programmu,
- ņemot vērā Eiropas Konsensu attīstības jomā,
- ņemot vērā 2010. gada ziņojumu par Eiropas Kopienas attīstības un ārējās palīdzības politiku un tās īstenošanu 2009. gadā,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. oktobra Zaļo grāmatu „Trešām valstīm sniegtā ES budžeta atbalsta nākotne”,
- ņemot vērā Revīzijas palātas 2010. gada 9. novembra Ziņojumu par darbībām, ko finansē no astotā, devītā un desmitā Eiropas Attīstības fonda (EAF)²,

¹ Pieņēmusi ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja 2011. gada 18. maijā Budapeštā (Ungārijā).

² OV C 303, 9.11.2010., 243. lpp.

- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 11/2010 „Kā Komisija pārvalda vispārējā budžeta atbalstu ĀKK, Latīņamerikas un Āzijas valstīs”,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Ārpolitikas ģenerāldirektorāta Politikas departamenta 2010. gada 15. jūlija pētījumu „Jaunattīstības valstīm sniegtā budžeta atbalsta uzraudzība — salīdzinoša analīze par valsts kontroles mehānismiem attiecībā uz jaunattīstības valstīm sniegto budžeta atbalstu”,
- ņemot vērā Rezolūciju par atbalsta efektivitāti un definīciju valsts atbalstam attīstības jomā, kas pieņemta Portmorsbijā 2008. gada 28. novembrī¹,
- ņemot vērā Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komitejas ziņojumu (ACP-EU/100.900/11/galīgā redakcija),

A. tā kā ĀKK un ES sadarbība attīstības finansēšanas jomā ir partnerība, kas pamatojas uz ĀKK valstu attīstības stratēģijām un savstarpējām tiesībām un pienākumiem, nodrošinot atbalsta efektivitāti un koordinēšanu;

B. tā kā gan atbalsta piešķirējas, gan partnervalstis līdzīgi vēlas reaģēt uz jauniem ar atbalsta efektivitāti saistītiem jautājumiem tā, lai oficiālā attīstības palīdzība (OAP) pilnībā radītu pozitīvu ietekmi uz cilvēku dzīvēm, izskaužot nabadzību un veicinot mieru un pārticību;

C. tā kā budžeta atbalsts ir kļuvis par aizvien nozīmīgāku atbalsta veidu un tā kā Eiropas Komisija tiecas palielināt budžeta atbalstu no 25 % plānojamā finansējuma 9. EAF ietvaros līdz gandrīz 50 % plānojamā atbalsta 10. EAF ietvaros;

D. tā kā budžeta atbalsts ir sniedzis ieguldījumu iesaistīšanās līmeņa un EAF resursu izmaksāšanas palielināšanā daudzās ĀKK valstīs;

E. tā kā 2009. gada budžetā atbalsts veidoja 28 % (EUR 2,32 miljardi) no visām saistībām no ES budžeta un EAF un tā kā vispārējā budžeta atbalsts (VBA) sasniedza EUR 860 miljonus un ietvēra 35 % no visām jaunām budžeta atbalsta darbībām (visas saņēmējas bija ĀKK valstis), bet nozaru budžeta atbalsts (NBA) veidoja 33 % no jaunām budžeta atbalsta saistībām ĀKK valstīm; tā kā ES dalībvalstu divpusēji izsniegtā budžeta atbalsta apjoms un mērķis ievērojami atšķiras;

F. tā kā viens no budžeta atbalsta mērķiem ir uzlabot politikas dialogu starp atbalsta piešķirējiem un saņēmējiem, jo tas tiek virzīts atbalsta piešķirēja-saņēmēja partnerības ietvaros prioritāšu noteikšanas un novērtēšanas izteiksmē, kas palīdz pielīdzināt atbalsta sniedzēju ieguldījumus pašas valsts vajadzībām un izvēlei ar mērķi veicināt valsts nabadzības samazināšanas stratēģijas vai nozaru stratēģijas;

G. tā kā budžeta atbalsts saskaņā ar līdzatbildības principu izmanto valsts sistēmas (nevis dubulto struktūras un iestādes partnervalstī) ar mērķi palielināt paredzamību un izvairīties no atbalsta sadrumstalotības, birokrātijas un darījumu izmaksām gan atbalsta piešķirējām, gan partnervalstīm;

¹ OV C 61, 16.3.2009., 26. lpp.

- H. tā kā joprojām ir nepieciešama ciešāka sadarbība līdzekļu piešķirēju vidū un tā kā budžeta atbalsts ļauj labāk saskaņot to darbības;
- I. tā kā budžeta atbalsts tiek uzlūkots kā politiski jutīgs, bet ir palīdzības instruments, ko nevajadzētu pārslogot ar politiskām prasībām;
- J. tā kā budžeta atbalstu nevajadzētu paredzēt gadījumos, kad ir pierādīta korupcija;
- K. tā kā budžeta atbalsts var sniegt ieguldījumu iestāžu spēju veidošanā un vietējo ieinteresēto pušu veiktās pārskatatbildības un kontroles uzlabošanā; tomēr tā kā budžeta atbalsta panākumus nosaka valdību spēja plānot valsts izdevumus, izpildīt un atskaitīties par tiem; tā kā iekšzemes faktoru virzītām prasībām attiecībā uz pārskatatbildību ir izšķiroša nozīme pārvaldībā;
- L. tā kā pilsonisko sabiedrību nepieciešams pietiekami iesaistīt dialogā par budžeta atbalstu, budžeta atbalsta programmu īstenošanā un budžeta izdevumu novērtēšanā un tā kā parlamentiem pilnībā jāveic pienākumi uzraudzības un novērtējuma ziņā, izmantojot gan augšupēju, gan lejupēju pieeju; tā kā revīzijas iestādēm ir nozīmīga loma budžeta atbalsta uzraudzībā un revīzijā;
1. uzsver, ka budžeta atbalstam kā attīstībai sniegtās finansiālās palīdzības līdzeklim vajadzētu pievērst uzmanību nabadzības samazināšanai un TAM sasniegšanai, ilgtspējīgi palielinot valsts izdevumus, un tas var būt efektīvs vienīgi tad, ja abi partneri uzņemas savus pienākumus patiesas partnerības ietvaros;
 2. aicina līdzekļu piešķirējas valstis palielināt atbalstu, kas nonāk valstu budžeta sistēmās, līdz solītajiem 50 %, ņemot vērā atbilstības kritērijus; aicina Eiropas Komisiju un ieinteresētās ĀKK valstis strādāt, lai noslēgtu TAM veida līgumus;
 3. aicina Komisiju izmantot budžeta atbalstu kā tās galveno atbalsta veidu, ar nosacījumu, ka ir īstenoti Kotonū nolīgumā paredzētie atbilstības kritēriji, un veicināt kolektīvu ES mērķi attiecībā uz budžeta atbalstu;
 4. aicina Komisiju veikt un dalīt ar līdzekļu piešķirējām un saņēmējvalstīm budžeta atbalsta iespējamo risku un sniegto ieguvumu novērtējumus valsts līmenī, ņemot vērā izvēli attiecībā uz budžeta atbalsta darbības jomu, apmēru, veidu un lomu katrā konkrētā partnervalstī; šajā ziņā atzīmē, ka ievērojams budžeta atbalsta apjoms var radīt problēmas, ja nav nostiprināta makroekonomikas stabilitāte un elementāra nodokļu disciplīna;
 5. aicina ES pieņemt dinamisku un augošu pieeju budžeta atbalstam, uzlabojoties kapacitātei partnervalstīs;
 6. aicina ES attīstīt un pārvaldīt budžeta atbalstu, cenšoties izmantot papildināmību ar citiem atbalsta veidiem un veicinot saskaņošanu un koordinēšanu starp dažādiem vispārējā un nozaru budžeta atbalsta instrumentiem; aicina Komisiju izskatīt budžeta atbalsta decentralizācijas daļas ietekmi;

7. aicina līdzekļu piešķirējas valstis palielināt koordinēšanu un atbalsta paredzamību un vienkāršot procedūras; uzsver, ka budžeta atbalsta piešķirējam valstīm vajadzētu sagatavoties ilgstošām saistībām ar partnervalstīm, ievērojot politikas saskaņotību attiecībā uz attīstību;
8. mudina Komisiju saglabāt tās dinamisko pieeju attiecībā uz atbilstības kritērijiem; aicina vienoties ar ĀKK valstīm par rezultatīvajiem rādītājiem, pamatojoties uz padziļinātu dialogu, un tos novērtēt attiecībā pret rezultātiem nabadzības izskaušanas un TAM sasniegšanas ziņā, kā arī rezultātiem citās prioritārās jomās, par ko kopīgi vienojušās atbalsta piešķirējas un saņēmējvalstis;
9. uzsver, ka budžeta atbalstu nevajadzētu saistīt ar politiskiem nosacījumiem un ka politiskajam dialogam jānotiek vispārējas sadarbības un partnerības līmenī, nevis atsevišķu atbalsta instrumentu, piemēram, budžeta atbalsta, ietvaros; tomēr izceļ augsta līmeņa politikas dialoga nozīmīgumu efektīvai budžeta atbalsta izmantošanai;
10. aicina ES politiskā dialoga ietvaros sistemātiski izvirzīt jautājumu par budžeta atbalsta parlamentāro pārraudzību; atgādina, ka atbalsta iekļaušana budžetā ir galvenais solis virzībā uz palielinātu atbalsta parlamentāro kontroli; aicina saņēmējvalstu valdības sniegt to parlamentiem nepieciešamo informāciju, lai vērtētu izpildvaru, un aicina parlamenta deputātus izmantot to esošās pilnvaras;
11. aicina partnervalstis pamatot budžeta atbalstu uz saprātīgiem, detalizētiem valsts nabadzības samazināšanas plāniem, bet saņēmējas valstis — izmantot līdzekļus, lai uzlabotu vispārēju piekļuvi pamata sabiedriskajiem pakalpojumiem un samazinātu nabadzību;
12. aicina paaugstināt spējas visās ministrijās, lai nodrošinātu plašākas pilnvaras visnabadzīgākajiem un palielinātu stratēģisko izdevumu efektivitāti, īpaši veselības aprūpes, izglītības, nodarbinātības, lauksaimniecības un infrastruktūras jomās;
13. aicina ES piemērot integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai, izmantojot pa dzimumiem dalītus rādītājus, bet partnervalstis — iekļaut dzimumu līdztiesības perspektīvu budžeta procesā un veicināt dialogu ar sieviešu organizācijām;
14. uzsver, ka budžeta atbalstu nevajadzētu saistīt ar ekonomisko nosacījumu izpildīšanu, kas varētu kavēt ĀKK valstu attīstību;
15. atgādina, ka sistemātiska valsts finanšu nostiprināšana ir būtiska plašas pretkorupcijas stratēģijas sastāvdaļa, kam nepieciešama regulāra uzraudzība no saņēmējvalstu puses;
16. aicina gan līdzekļu piešķirēju, gan saņēmējvalstu valdības pievērst uzmanību pilnīgai budžeta pārredzamības un pārskatatbildības nodrošināšanai, jo tie ir galvenie labas ekonomiskās un politiskās pārvaldības faktori; uzsver nepieciešamību pastāvīgi uzņemties saistības pret valstu parlamentiem, pašvaldību un nevalstiskajiem dalībniekiem un paaugstināt parlamentu un revīzijas iestāžu spēju veidošanu, lai nostiprinātu vietējo pārskatatbildību, valsts finanšu pārvaldības sistēmas un uzraudzības mehānismus;

17. aicina atbalsta piešķirējas un saņēmējvalstis līdzās budžeta atbalstam paredzēt pasākumus valsts finanšu pārvaldības sistēmu un revīzijas spēju nostiprināšanai, lai paaugstinātu parlamentu spēju veidošanu un atbalstītu nevalstiskos dalībniekus; aicina ĀKK valstis un Komisiju Iekšējā ĀKK un RIP vidusposma pārskata kontekstā saistībā ar 10. EAF īstenot Iekšējo ĀKK programmu, lai atbalstītu spēju veidošanu ieinteresētajās ĀKK valstīs, izmantojot mācīšanos no līdzbiedriem un atbalsta programmu ar mērķi uzlabot valsts finanšu pārvaldību, kas nepieciešama ātru un vārienīgu reformu atbalstīšanai;

18. uzsver, ka vairāk informācijas par budžeta atbalstu tā piešķirējās un partnervalstīs uzlabos pārredzamību un pārskatatbildību un veicinās lielāku šī instrumenta efektivitāti; aicina veikt sistemātisku pētījumu novērtējumu nolūkā noteikt iespējamus trūkumus un tādējādi uzlabot īstenošanu;

19. iesaka, lai partneri pēc iespējas standartizētu budžeta atbalsta novērtēšanas kritērijus, lai nodrošinātu šī atbalsta veida labāku uzraudzību un novērtējumu;

20. aicina Komisiju, Eiropas Savienības Padomi un ES dalībvalstis sniegt atbilstošus resursus 11. EAF, pamatojoties uz 10. EAF resursiem, saskaņā ar to saistībām līdz 2015. gadam OAP piešķirt 0,7 % no to NKI un, ņemot vērā nepieciešamību finansēt jaunas saistības, par ko panākta vienošanās nesen noslēgtajā Kotonū nolīguma otrajā pārskatīšanā;

21. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Ministru padomei, Eiropas Komisijai, Eiropas Parlamentam un ĀKK un ES dalībvalstu un reģionālajiem parlamentiem.

ĀKK UN ES APVIENOTĀ PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA

ACP-EU/100.915/11/galīgā redakcija

REZOLŪCIJA¹

par ūdens piesārņojumu

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika Budapeštā (Ungārijā) 2011. gada 16.–18. maijā,
- ņemot vērā Reglamenta 17. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas Rezolūciju 64/292 „Cilvēktiesības uz ūdeni un sanitāriju”,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes Rezolūciju 15/9 „Cilvēktiesības un piekļuve drošam dzeramajam ūdenim un sanitārijai”,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM) noteikti par starptautiskās sabiedrības kopīgi pieņemtiem kritērijiem nabadzības izskaušanai, it īpaši tās 7. mērķi,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2009. gada jūlija ziņojumu par Tūkstošgades deklarācijas īstenošanu,
- ņemot vērā 2010. gada janvārī publicēto Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programmas (UNDP) ziņojumu „Pusceļš ir noiets — Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana”,
- ņemot vērā 2010. gada janvārī publicēto UNDP, UNFPA, UNICEF un WFP ziņojumu „Tūkstošgades attīstības mērķu novērtēšana”,
- ņemot vērā UNDP 2006. gada ziņojumu par tautas attīstību „Trūkuma cēloņi: vara, nabadzība un vispārēja ūdens krīze”,
- ņemot vērā 2010. gada ziņojumu „ANO Ūdens sanitārijas un dzeramā ūdens globālā ikgadējā novērtēšana (GLAAS)”,
- ņemot vērā 2010. gada septembrī publicēto UNICEF ziņojumu „Progress bērnu labā — objektīvs skatījums uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu”,

¹ Pieņēmusi ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja 2011. gada 18. maijā Budapeštā (Ungārijā).

- ņemot vērā Divpadsmit punktus saturošo Eiropas Savienības (ES) rīcības plānu Tūkstošgades attīstības mērķu atbalstam, ko Eiropas Komisija izdeva 2010. gada 21. aprīlī,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās Asamblejas augstākā līmeņa plenārsēdi par Tūkstošgades attīstības mērķiem, kas notika Ņujorkā 2010. gada 20.–22. septembrī,
 - ņemot vērā G8 valstu rīcības plānu attiecībā uz ūdeni, kas pieņemts Eviānā 2003. gadā, un attiecīgos turpmākos ziņojumus,
 - ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) novērtējuma ziņojumus, kas publicēti 1990., 1995., 2001. un 2007. gadā,
 - ņemot vērā rezolūciju par ūdeni jaunattīstības valstīs, ko pieņēma ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja 2006. gada 23. novembrī Bridžtaunā (Barbadosā),
 - ņemot vērā Sociālo lietu un vides komitejas ziņojumu (ACP-EU/100.915/11/galīgā redakcija),
- A. tā kā ANO Ģenerālā Asambleja un Cilvēktiesību padome ir atzinušas, ka piekļuve drošam dzeramajam ūdenim un sanitārijai ir pamattiesības;
 - B. tā kā ūdens ir pamata resurss dzīvībai un veselībai un sabiedrībai nepieciešama prece, nevis tikai patēriņa prece, un, lai arī piekļuve ūdenim ir pamattiesības, sabiedrība un privātpersonas uzņemas atbildību par tā ilgtspējīgu apsaimniekošanu;
 - C. tā kā 7. TAM ietver specifisku mērķi līdz 2015. gadam uz pusi samazināt to cilvēku proporciju, kuriem nav ilgtspējīgas piekļuves drošam dzeramajam ūdenim un pamata sanitārijai; tā kā, neraugoties uz panākto progresu, Subsahāras Āfrikas valstis pašreizējā situācijā nerasnē šo Tūkstošgades attīstības mērķi; tā kā dzeramā ūdens apgāde un sanitārija aizvien ir problēmas, īpaši ārpus pilsētām;
 - D. tā kā saskaņā ar pēdējiem ANO datiem šodienas pasaulē gandrīz 900 miljoniem cilvēku nav piekļuves drošam dzeramajam ūdenim, 2,6 miljardiem cilvēku nav piekļuves pamata sanitārijai, bet piesārņots ūdens ir otrais visizplatītākais bērnu mirstības cēlonis pasaulē;
 - E. tā kā 7. TAM sasniegšana radītu 322 miljonus papildu darba dienu un veselības nozarei ļautu ietaupīt USD 7 miljardus gadā; tā kā par katru sanitārijas un droša dzeramā ūdens jomā ieguldīto dolāru peļņa ekonomikas attīstības izteiksmē sasniedz no USD 3 līdz USD 34;
 - F. tā kā sievietes un meitenes, kuras ir atbildīgas par ūdens savākšanu un tā pienesanu saslīmušajiem, pirmās cieš no droša dzeramā ūdens trūkuma un tā kā piekļuve drošam ūdenim ir ļoti būtiska māšu veselībai; tā kā attālumam, ko nepieciešams aptvert, lai piekļūtu tīram ūdenim, un sanitārijas trūkumam skolā ir negatīva ietekme uz piekļūvi izglītībai, īpaši meiteņu vidū;

- G. tā kā ES dalībvalstis ir vienas no galvenajiem līdzekļu piešķirējiem ūdens nozarē un tās var pielietot plašu pieredzi starptautiskajā attīstības sadarbībā un ūdens apsaimniekošanā;
- H. tā kā ES Ūdens iniciatīva, kas uzsākta Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību (Johannesburgā, 2002. gada septembrī), tika izstrādāta kā integrēta pieeja ūdens resursu apsaimniekošanai, lai sasniegtu TAM un ilgtspējīgas attīstības mērķus attiecībā uz dzeramo ūdeni un sanitāriju;
- I. tā kā 70 % neapstrādātu rūpniecisko atkritumu jaunattīstības valstīs tiek izgāzti ūdenī, piesārņojot ūdensapgādi;
- J. tā kā upju garuma un savienotu ūdens sistēmu dēļ ūdens piesārņojuma problēma ir pārrobežu jautājums, kam nepieciešama kopēja rīcība;
- K. tā kā 2002. gadā ES pieņēma Ūdens pamatdirektīvu, lai racionalizētu tās pieeju ar ūdeni saistītiem jautājumiem un ieviestu vispārēju pienākumu aizsargāt vidi un obligātu standartu visiem virszemes ūdeņiem;
- L. tā kā klimata pārmaiņas ietekmē piekļuvi drošam ūdenim un sanitārijai un *IPCC* 2007. gada ziņojumā secināts, ka klimata pārmaiņas līdz 2050. gadam varētu sasniegt dramatiskus apmērus;
1. uzskata, ka, ņemot vērā ūdens kā dzīvībai svarīga resursa nozīmīgumu, piekļuve tīram ūdenim ir cilvēka pamattiesības, ko nepieciešams nodrošināt, īpaši ēdiena gatavošanā un higiēnā; piebilst, ka piekļuve ūdenim ir arī pamats ražošanai; uzskata, ka piekļuvi ūdenim jāizmanto kā tautas attīstības rādītāju;
 2. norāda, ka ūdens piesārņojuma novēršanai ir lielāka ekonomiskā nozīme nekā ikvienam ūdens attīrīšanas veidam pēc tā izmantošanas mājāsaimniecībās vai citos nolūkos;
 3. uzsver, ka problēma ar ūdeni un ūdens piesārņojumu ir transversāls jautājums un to būtu jārisina, izmantojot daudzdisciplināru un daudzpusēju pieeju, kurā apvienota ekonomiskā dzīvotspēja, sociālā solidaritāte, nodarbinātības aizsardzība, ekoloģiskā atbildība, piesardzības princips un racionāla lietošana, lai neapdraudētu nākamo paaudžu vajadzības;
 4. uzlūko jebkuru ieguldījumu ūdens infrastruktūrā un pakalpojumos kā katalizatoru attīstībai, jo uzlaboti ūdens pakalpojumi nodrošinās darba vietas pašvaldībās, radīs laiku citām produktīvām darbībām un sekmēs sociālo dimensiju vietējā līmenī;
 5. uzsver nozīmīgumu veidot dialogu starp iestādēm un vietējiem iedzīvotājiem visā lēmumu pieņemšanas procesā attiecībā uz ūdens resursiem nolūkā atvieglot visu ieinteresēto pušu līdzdalību, papildot reālas lietotāju vajadzības un izvēloties tādas risinājumus, kuros ņemts vērā klimats, vide un prasmes, kas pieejami dzeramā ūdens apgādes sistēmu ierīkošanai un uzturēšanai; akcentē nepieciešamību pēc pienācīgas komunikācijas stratēģijas, izglītības un atbalsta pasākumiem saistībā ar tīra ūdens nozīmīgumu;

6. uzsver mikro un mazo projektu finansēšanas nozīmīgumu, lai radītu ilgtspējīgus vietējo apstākļu uzlabojumus, un izceļ nepieciešamību pēc labākas informēšanas par iespējamiem atbalsta avotiem;
7. izceļ vajadzību pēc atbilstoša tiesiskā regulējuma, kas nodrošinātu piekļuvi ūdenim, tostarp dzeramajam ūdenim, kā arī tā kvalitāti un atbildīgu izmantošanu; iesaka īstenot principu „piesārņotājs maksā”; atgādina, ka tiesību aktu pieņemšanai par dzeramā ūdens aizsardzību jābūt valdību prioritātei;

Notekūdeņu piesārņojums

8. uzsver, ka droša piekļuve tīram ūdenim, pienācīga notekūdeņu novadīšana un ūdens sanitārija ir svarīgi priekšnosacījumi sabiedrības veselībai, jo tie palīdz samazināt mirstības līmeni no slimībām, kas saistītas ar ūdens kvalitāti, īpaši bērnu vidū; atzīmē, ka Apvienoto Nāciju Organizācija tiesības uz piekļuvi sanitārijai ir atzinusi par cilvēktiesībām, tāpat kā tiesības uz drošu dzeramo ūdeni;
9. tomēr uzsver, ka noteikums par plaši izplatītu drošu piekļuvi dzeramajam ūdenim, izmantojot dzeramā ūdens apgādes un notekūdeņu novadīšanas tīklus, ir dārgs un radīs slogu daudzu ĀKK valstu ierobežotajām finansiālajām iespējām; neraugoties uz to, atgādina, ka tai jābūt vienai no varas iestāžu prioritātēm; iesaka ciematos un būdu pilsētīnās ar ļoti strauji pieaugošu iedzīvotāju skaitu plašāk izmantot dziļurbumus, kā arī rast inovatīvus risinājumus, piemēram, hlorā tabletes tādu slimību apkarošanai kā holēra, ko izraisa arvien biežāk notiekošie plūdi;
10. izceļ nepieciešamību cīnīties pret atkritumiem vietās, kur pastāv ūdens trūkuma draudi, un optimizēt ūdens izmantošanu, īpaši, veicot atkārtotu izmantošanu, vienlaikus paturot prātā ūdens daudzveidīgos nolūkus un sekmējot atbildības sajūtu lietotāju vidū;
11. uzskata, ka jāveicina inovatīvas pieejas ūdens cikla līdzsvarošanai, kā alternatīvas tehnoloģijas, kas pielāgotas vietējai situācijai, un organisko vielu izmantošana par mēslojumu;
12. uzsver, ka atbilstošu, drošu ūdens apgādi var nodrošināt, vienīgi izmantojot ilgtermiņa stratēģijas, un ka tā sasniegšanai jāveicina vislētākās, visinovatīvākās, efektīvākās un ilgtspējīgākās attīrīšanas tehnoloģijas, ja nepieciešams, ar tehnoloģiju nodošanas palīdzību, neatstājot bez ievērības vides dimensiju un ņemot vērā vietējo situāciju apspriedēs ar vietējiem iedzīvotājiem;
13. izceļ Otrā ĀKK un ES ūdens mehānisma nozīmīgumu un atbalsta tā projektus, kam piešķirti EUR 200 miljoni no 10. Eiropas Attīstības fonda, nodrošinot ūdens apgādi un pamata sanitāriju visnelabvēlīgākajām iedzīvotāju grupām, palīdzot uzlabot ūdens pārvaldību un ūdens resursu apsaimniekošanu un sniedzot ieguldījumu ūdens infrastruktūras ilgtspējīgā attīstībā un uzturēšanā; tomēr atgādina, ka ikvienu lēmumu šajā ziņā jāpieņem pēc iespējas ciešā sadarbībā ar iesaistītajiem iedzīvotājiem;

Rūpnieciskais un lauksaimniecības radītais piesārņojums

14. ņem vērā pieaugošo lauksaimniecisko ražošanu, kalnrūpniecību, rūpniecisko ražošanu, elektroenerģijas ražošanu, mežsaimniecību un citas ekonomiskās darbības ĀKK valstīs, kas izraisa pārmaiņas ūdens ķīmiskajās, bioloģiskajās un fizikālajās īpašībās tādā veidā, ka var apdraudēt cilvēku veselību, ekosistēmas un bioloģisko daudzveidību;
15. aicina ĀKK valstis un ES dalībvalstis risināt upju piesārņojumu ar toksiskām ķīmikālijām un smagajiem metāliem, kas ir galvenais ūdens piesārņojuma avots ES valstīs, kā arī dažās ĀKK valstīs; pieprasa veikt visus iespējamus pasākumus, lai saskaņā ar piesardzības principu novērstu situāciju, ka rūpniecība, mežu izciršana, kalnrūpniecība, ķīmikāliju ražošana un plaša pesticīdu izmantošana lauksaimniecībā un dārzkopībā ietekmētu ūdens kvalitāti un tīrību; aicina ieviest standartus un veikt analīzes riska teritorijās, nosakot naudas sodu piesārņotājiem, lai apkarotu virszemes ūdeņu (upes, ezeri, noteces) un gruntsūdeņu līmeņa piesārņojumu ar mēslošanas līdzekļiem, pesticīdiem, toksiskajām ķīmikālijām un smagajiem metāliem;

Klimata un demogrāfiskās pārmaiņas

16. uzsver nepieciešamību turpmāk izpētīt saikni starp pieaugošo pasaules iedzīvotāju skaitu un klimata pārmaiņām, īpaši to iespējamo ietekmi uz piekļuvi tādiem pamata dabas resursiem kā drošs dzeramais ūdens un uz piekrastes ūdeņiem;
17. atzīmē pieaugošo urbanizāciju ĀKK valstīs, kas rada nepieciešamību pēc lieliem ieguldījumiem infrastruktūrā, lai nodrošinātu ūdens piegādi un notekūdeņu apstrādi; tāpēc mudina veikt ieguldījumus ūdens reģenerācijā un atkārtotā izmantošanā nolūkā taupīt ūdeni un rezultātā — enerģiju;
18. mudina starptautisko sabiedrību atzīt tropu mežu aizsardzības nozīmīgumu un uzsākt to risināt kā prioritāru jautājumu, aicinot visas iesaistītās puses, tostarp jaunās tirgus ekonomikas valstis, izpildīt Kopenhāgenas nolīgumā iekļautās saistības mazināt un nodot tīrās tehnoloģijas, lai saglabātu planētas ūdens resursus un risinātu klimata pārmaiņas un ierobežojumus, ko tās varētu radīt dzeramā ūdens resursiem;
19. aicina Eiropas Komisiju nodot ĀKK valstīm vislabākās likumdošanas un tehnoloģiskās ūdens aizsardzības prakses un izveidot tiešsaistes platformu labākās prakses ūdens aizsardzības jomā piemēru apkopošanai;
20. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Ministru padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Komisijai, Eiropas Savienības Padomes prezidentūrai un Āfrikas Savienībai.

ĀKK UN ES APVIENOTĀ PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA

ACP-EU/100.957/11/galīgā redakcija

REZOLŪCIJA¹

par stāvokli Kotdivuārā

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika Budapeštā (Ungārijā) 2011. gada 16.–18. maijā,
 - ņemot vērā tās Reglamenta 17. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības Padomes rezolūcijas un lēmumus un Āfrikas Savienības, Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienas (ECOWAS) un Eiropas Savienības deklarācijas par Kotdivuāru,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes 2011. gada 25. marta rezolūciju, ar ko tika izveidota starptautiska izmeklēšanas komisija, kuras uzdevums ir izmeklēt cilvēktiesību pārkāpumus Kotdivuārā kopā ar prezidenta vēlēšanām 2010. gada novembrī,
 - ņemot vērā 2003. gada 1. oktobrī iesniegto Kotdivuāras valdības deklarāciju, atzīstot Starptautiskās Krimināltiesas (ICC) jurisdikciju attiecībā uz noziegumiem, kas izdarīti tās teritorijā no 2002. gada 19. septembra,
 - ņemot vērā tās līdzpriekšdēļtāju 2010. gada 3. decembra un 2011. gada 18. marta paziņojumus, ar ko nosoda vardarbību un cilvēktiesību pārkāpumus Kotdivuārā,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 16. decembra un 2011. gada 7. aprīļa rezolūcijas par stāvokli Kotdivuārā,
- A. tā kā vienīgais likumības avots ir vispārējas vēlēšanas, kas nozīmē neapstrīdamus vēlēšanu rezultātus;
- B. ņemot vērā politiskās krīzes nopietnību, kas izcēlās pēc 2010. gada 28. novembra Kotdivuāras prezidenta vēlēšanu otrās kārtas rezultātu apstrīdēšanas;
- C. tā kā vēlēšanu mērķis bija izbeigt politisko krīzi, kas desmitgades laikā bija sadalījusi valsti;
- D. tā kā pirmo reizi Āfrikā tika izrādīta uzticība ANO ar divu tās rezolūciju starpniecību un ar toreizējā prezidenta *Laurent Gbagbo* piekrišanu, apstiprinot prezidenta vēlēšanu rezultātus, un tā kā šie apstiprinātie rezultāti noteica *Alassane Ouattara* par ievēlēto Kotdivuāras prezidentu;

¹ Pieņēmusi ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja 2011. gada 18. maijā Budapeštā (Ungārijā).

- E. tā kā Likums 2001-303 un 2008. gada dekrēta 64. pants nepiešķir Kotdivuāras Konstitucionālajai padomei pilnvaras pasludināt rezultātus, kas atšķiras no Neatkarīgās vēlēšanu komisijas rezultātiem;
- F. tā kā aizejošais prezidents *Laurent Gbagbo* bija atbildīgs par mierīgas pilnvaru nodošanas nodrošināšanu savam pēctecim, lai uzturētu sabiedrisko mieru;
- G. tā kā jau 2010. gada 7. decembrī *ECOWAS* aicināja aizejošo prezidentu „bez kavēšanās atdot varu”;
- H. tā kā 2010. gada 8. decembrī Āfrikas Savienība aicināja aizejošo prezidentu „cienīt vēlēšanās pausto tautas gribu un atteikties no varas mierīgā ceļā, lai izvairītos no asinspirts”; ņemot vērā tās vairākkārtējos starpniecības centienus;
- I. tā kā visi starpniecības mēģinājumi pārliecināt bijušo prezidentu *Laurent Gbagbo* nodot varu demokrātiski ievēlētajam prezidentam cieta neveiksmi;
- J. tā kā bijušā prezidenta *Laurent Gbagbo* atteikums nodot varu demokrātiski ievēlētajam prezidentam novedis Kotdivuāru uz pilsoņu kara robežas;
- K. tā kā pret civiliedzīvotājiem vērstās vardarbības rezultātā izraisīti vairāki tūkstoši nāves gadījumu, vairāk nekā viens miljons cilvēku tikuši pārvietoti valsts iekšienē un vairāk nekā 100 000 cilvēku meklē patvērumu kaimiņvalstīs;
- L. tā kā Kotdivuārā ir notikuši nežēlīgi noziegumi, tai skaitā seksuāla vardarbība, piespiedu pazušana, nāvessoda izpildīšana bez tiesas sprieduma un pārmērīga un nekritiska spēka lietošana pret civiliedzīvotājiem, kas klasificējami kā noziegumi pret cilvēci;
- M. tā kā šos noziegumus, ko izskatījuši trīs ANO iecelti starptautiskie izmeklētāji, iespējams, pastrādājušas atšķirīgas konfliktā iesaistītās puses, pamatojoties uz mazākajām aizdomām, ka upuri pieder citai etniskajai grupai nekā noziegumā vainojamie;
- N. tā kā uzbrukumi, kas ar nolūku vērsti pret ANO miera uzturēšanas spēkiem un iestādēm, arī ir kara noziegums;
- O. ņemot vērā 2011. gada 9. martā prezidenta *Alassane Ouattara* vārdā iesniegto pieteikumu Starptautiskajā Krimināltiesā, kas pārsūtīts uz Hāgu;
- P. tā kā šai vardarbībai būs neizmērojama rezonanse cilvēku dzīvē;
- Q. tā kā prezidents *Alassane Ouattara* ir aicinājis izbeigt vardarbību, izlīgt mieru un izveidot Taisnīguma, izlīgšanas un dialoga komisiju;
- R. tā kā šis krīzes periods ir atstājis izteikti negatīvas ekonomiskās, sociālās un humānās sekas, radot darba izredžu trūkumu jaunu cilvēku vidū;
- S. ņemot vērā labvēlīgākās izredzes Kotdivuārai pēc bijušā prezidenta *Laurent Gbagbo* apcietināšanas;

1. atzinīgi vērtē to, ka ievēlētais Kotdivuāras prezidents *Alassane Ouattara* tagad ir stājies amatā;
2. nosoda bijušā prezidenta *Laurent Gbagbo* un viņa atbalstītāju mēģinājumus vardarbīgi uzurpēt varu pretēji Kotdivuāras tautas gribai;
3. paziņo, ka pilnībā uzticas ANO darbiniekiem, kas atbildīgi par vēlēšanu rezultātu apstiprināšanu;
4. izsaka atzinību par *ECOWAS*, Āfrikas Savienības un ANO centieniem rast diplomātisku risinājumu, kas būtu varējis novērst lielās ciešanas, ko izraisīja bruņotu spēku lietošana, un pauž nožēlu par šo centienu neveiksmi;
5. izsaka nožēlu par dārgo maksu, ko Kotdivuārās tautai nācās maksāt, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota viņu demokrātiski paustā griba;
6. pauž pilnīgu nosodījumu par nežēlību, aizvien jaunām naida kurināšanas kampaņām, atriebībām, laupīšanām, rēķinu kārtošanu un nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem; īpaši nosoda notikušo vardarbību, sevišķi smago ieroču lietošanu pret civiliedzīvotājiem, uzbrukumus ANO darbiniekiem, seksuālo vardarbību un slaktiņus, ko apstiprinājusi ANO un humanitārās organizācijas;
7. atzinīgi vērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības Padomes lēmumu atļaut Apvienoto Nāciju Organizācijas misijai Kotdivuārā (*ONUCI*) izmantot spēku, lai aizsargātu civiliedzīvotājus, *inter alia* novēršot turpmāku smago ieroču lietošanu; aicina *ONUCI* ar Francijas bruņoto spēku „*Licorne*” palīdzību turpināt nodrošināt efektīvu civiliedzīvotāju aizsardzību Kotdivuārā tik ilgi, kamēr to lūgs Kotdivuāras varas iestādes;
8. pauž nosodījumu par neatbilstību ieroču embargo; atzinīgi vērtē ANO 2011. gada 28. aprīļa lēmumu saglabāt šo embargo vēl vienu gadu un mudina Eiropas Savienības dalībvalstis un Āfrikas Savienību darīt visu iespējamo, lai to padarītu efektīvu;
9. aicina Kotdivuāras kaimiņvalstis veikt visas iespējamās darbības, lai nodrošinātu, ka tās nekalpo par patvērumu spēkiem, kas tiecas izjaukt līdzsvaru valstī, tādējādi palīdzot Kotdivuāras valdībai uzlabot tās robežu drošību;
10. pauž nožēlu par masveidā bojāgājušajiem un mērķtiecīgām īpašuma iznīcināšanas darbībām; izsaka līdzjūtību ievainotajiem un upuru un pazudušo personu ģimenēm; pauž visdziļāko līdzjūtību pret Kotdivuāras tautu un valdību un mudina vietējās puses darīt visu iespējamo, lai novērstu turpmākus cilvēktiesību pārkāpumus un garantētu tautas drošību;
11. atzinīgi vērtē prezidenta *Alassane Ouattara* apņemšanos atjaunot tiesiskumu, aicina Kotdivuāras varas iestādes nodrošināt, lai visās to darbībās tiktu ievērots tiesiskums, kas nozīmē, ka atbilstoši kriminālvajāšanas resursi būtu jāizmanto pret visiem tiem, kuri ir pielietojuši vai turpina pielietot vardarbību, un pret visiem tiem, kuri ir novirzījuši valsts resursus privātā īpašumā, tomēr uzsver, ka apsūdzētajiem jāsniedz pilnīgas tiesības uz aizstāvību objektīvā un neselektīvā tiesiskajā ietvarā; pauž atzinību

par ES lēmumu nekavējoties sniegt atbalstu EUR 18 miljonu apmērā nolūkā modernizēt Kotdivuāras tiesu sistēmu;

12. pauž cerību, ka tiks atklāta patiesība par visiem slaktiņiem un noziegumiem; atzinīgi vērtē ANO lēmumu izveidot neatkarīgu starptautisko izmeklēšanas komisiju, lai izmeklētu iespējamās cilvēktiesību pārkāpumus, kara noziegumus un noziegumus pret cilvēci; aicina visas iesaistītās puses pilnībā sadarboties;
13. pauž atzinību par ICC prokurora lēmumu lūgt Pirmstiesas palātas atļauju uzsākt izmeklēšanu par „plaša mēroga un sistemātiskām slepkavībām”, ņemot vērā, ka ICC var atzīt Tiesas jurisdikciju, pamatojoties uz Romas Statūtu 12. panta 3. punktu;
14. atgādina, ka attiecībā uz kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci nav noilguma un ka atbildīgajām personām nevajadzētu piemērot nesodāmību laika, ģeogrāfiskā vai politiskā ziņā;
15. atzinīgi vērtē prezidenta *Alassane Ouattara* aicinājumus izbeigt vardarbību un rast izlīgumu un pauž cerību, ka šos aicinājumus ņems vērā visā valstī, īpaši pārvaldē un bruņotajos spēkos; izsaka atzinību par Taisnīguma, izlīgšanas un dialoga komisijas izveidošanu un uzsver sociālās kohēzijas nozīmīgumu valstī;
16. vēlreiz uzsver savu atbalstu prezidentam *Alassane Ouattara*, viņa valdībai un Kotdivuāras tautai, veicot izlīgšanas, atgūšanās un ilgtspējīgas attīstības uzdevumu; aicina uzsākt sarunas, lai atjaunotu kārtību un mieru un nostiprinātu stabilitāti un drošību valstī, vienlaikus veicinot nacionālo vienotību;
17. atgādina prezidenta *Alassane Ouattara* priekšlikumu veidot nacionālās vienotības valdību, lai veicinātu demokrātisku un mierīgu politisko pāreju un dotu iespēju paust visus politiskos viedokļus valstī un pārstāvēt ikvienu reģionu;
18. pauž cerību, ka šī sabiedriskā miera atjaunošana ļaus pēc iespējas drīzāk ievēlēt parlamentu;
19. cildina Eiropas Savienību par tās efektīvo humāno palīdzību, kas sasniedz vairāk nekā EUR 54 miljonus, un mudina to turpināt savus centienus, kamēr atgriežas bēgļi un pārvietotās personas; atgādina, ka vairāk nekā 100 000 bēgļu ir aizbēguši no Kotdivuāras, galvenokārt uz Libēriju, un ka vairāk nekā viens miljons cilvēku tikuši pārvietoti valsts iekšienē; aicina starptautiskos līdzekļu piešķirējus atbalstīt Eiropas Savienības darbības, kura no 2011. gada aprīļa ir piešķīrusi atbalsta līdzekļus EUR 180 miljonu apmērā;
20. atzinīgi vērtē Kotdivuāras varas iestāžu veikto kakao eksporta aizlieguma pārtraukšanu un ES sankciju pret ekonomikas vienībām atcelšanu, kas ir sniedzis iespēju atsākt kakao eksportu;
21. pauž cerību, ka Kotdivuāra spēs gūt labumu no ārējā parāda atvieglojuma, kura kopējā summa sasniedz USD 3 miljardus, kas tai piešķirts saskaņā ar Lieliem parādiem apgrūtinātu nabadzīgo valstu (*HIPC*) iniciatīvu, no EAF projektiem, no Pasaules Bankas un SVF piešķirtā atbalsta un nepieciešamības gadījumā no Eiropas Savienības

piešķirti papildu līdzekļiem, lai pēc iespējas ātrāk atjaunotu Kotdivuāras ekonomiku;

22. sagaida tās faktu vākšanas misiju Kotdivuārā;
23. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju Kotdivuāras prezidentam *Alassane Ouattara*, Eiropas Savienības iestādēm, Āfrikas Savienībai un *ECOWAS*, kā arī ANO ģenerālsekretāram un *ICC* prokuroram.

ĀKK UN ES APVIENOTĀ PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA

ACP-EU/100 958/11/galīgā redakcija

REZOLŪCIJA¹

par demokrātiskiem apvērsumiem Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos — sekas attiecībā uz ĀKK valstīm, Eiropu un pārējo pasauli

ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja,

- kuras sanāksme notika Budapeštā (Ungārijā) 2011. gada 16.–18. maijā,
- ņemot vērā tās Reglamenta 17. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā Asambleja pieņēmusi 1948. gada 10. decembrī Parīzē,
- ņemot vērā ANO hartas 2.panta 7. punktu, kas ievieš neiejaukšanos valsts iekšējās lietās kā samierināšanas principu starptautiskās attiecībās, un neiejaukšanās principa izņēmumus, kas piemērojami tikai starptautiskā miera apdraudējuma gadījumā un ko ekskluzīvi nosaka Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības Padome (VII nodaļa),
- ņemot vērā Eiropas kaimiņattiecību politikas attīstību no 2004. gada, īpaši Komisijas 2010. gada 12. maija progresa ziņojumus par mērķu attiecībā uz labklājības, stabilitātes un drošības nostiprināšanu kaimiņvalstīs sasniegšanu²
- ņemot vērā kopīgo paziņojumu „Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu”³, kas ievieš jaunu pieeju Eiropas Savienības politikā pret tās dienvidu kaimiņvalstīm,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2011. gada 3. un 17. februāra, 24. marta un 7. aprīļa rezolūcijas attiecīgi par stāvokli Tunisijā un Ēģiptē, ES attiecībām ar Persijas līča Sadarbības padomi, Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu — Dienvidu dimensiju⁴ un stāvokli Sīrijā, Bahreinā un Jemenā⁵,
- ņemot vērā 1975. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu, kurai ir pievienojušās Bahreina, Sīrija un Jemena,

¹ Pieņēmusi ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja 2011. gada 18. maijā Budapeštā (Ungārijā).

² COM(2011) 207.

³ COM(2011) 200 galīgā redakcija.

⁴ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁵ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

- ņemot vērā Savienības Vidusjūras reģionam Parlamentārās asamblejas Prezidija deklarācijas, kas pieņemti sanāksmēs 2008. gada 12. jūlijā Parīzē, 2009. gada 20. novembrī Kairā, 2010. gada 22. janvārī Rabatā, 2010. gada 18. jūnijā Palermo un 2010. gada 12. novembrī Romā,
 - ņemot vērā iepriekšējās ANO rezolūcijas par Lībiju, tostarp 2011. gada 17. marta Rezolūciju 1973(2011), ar ko dalībvalstīm un reģionālām organizācijām ir atļauts piedalīties lidojumu aizlieguma zonā Lībijas gaisa telpā, lai aizsargātu civiliedzīvotājus, un „veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu civiliedzīvotājus un uzbrukumu apdraudētās teritorijas Arābu Lībijas Džamahīrijā”,
 - ņemot vērā pretrunīgās interpretācijas attiecībā uz šīs rezolūcijas piemērošanu,
 - ņemot vērā Āfrikas Savienības paustos iebildumus par minētās rezolūcijas īstenošanu,
 - ņemot vērā Augstā pārstāvja / Komisijas priekšsēdētāja vietnieka Eiropas Savienības vārdā paustos paziņojumus par Lībiju, Ēģipti, Tunisiju, Sīriju, Jemenu un Bahreinu laika posmā no 2011. gada februāra līdz maijam,
 - ņemot vērā sarunu iniciatīvu, ko uzņēmusies Āfrikas Savienība ar mērķi pārtraukt cīņu starp Lībijas opozīciju un *Muammar Gaddafi* valdību,
- A. tā kā Tunisijas un Ēģiptes tautu uzvara atspoguļo jaunas cerību, brīvības, solidaritātes, demokrātijas un patiesu pārmaiņu vēsmas, ko vēlējušās gan abas šīs tautas, gan visas apspiestās tautas;
 - B. tā kā mierīgu demonstrāciju ceļā Vidusjūras dienvidu reģiona un daudzu Tuvo Austrumu valstu iedzīvotāji ir skaidri pauduši to likumīgo tiešanos pēc demokrātiskām reformām;
 - C. tā kā šo apvērsumu rezultātā ir zaudētas cilvēku dzīvības, bet tūkstošiem cilvēku tikuši pārvietoti vai kļuvuši par bēgļiem gan attiecīgajās valstīs, gan ārpus tām;
 - D. tā kā šīs demokrātiskās sacelšanās ir plaši motivējusi nevienlīdzīga bagātību sadale, brīvību trūkums, korupcija un nepotisms; tā kā tās atspoguļo vispārēju tautas neapmierinātību ar pie varas esošajiem režīmiem un tās vēlmīgi apvienot ekonomisko izaugsmi, demokrātisko vērtību ievērošanu un sociālo labklājību;
 - E. tā kā vairumu režīmu, kas reģionos tikuši gāzti vai apstrīdēti, atbalstījusi Eiropas Savienība un tās dalībvalstis, galvenokārt ģeogrāfiski stratēģisku, militāru, komerciālu un ekonomisku iemeslu dēļ;
 - F. tā kā ir būtiski apsvērt kara ieroču izplatīšanas risku un no tā izrietošos draudus cilvēces drošībai,
 - G. ņemot vērā pasaules reģionu savstarpējo atkarību un nenovēršamās sekas — pozitīvas vai negatīvas —, ko šīs kustības var radīt uz kaimiņos esošajiem reģioniem Āfrikā un Eiropas Savienībā;

- H. tā kā Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) novērtējums no 2004. gada ir atklājis virkni trūkumu cilvēktiesību un demokrātisko principu aizsardzības ziņā, un tā nav spējusi nodrošināt nepieciešamās politiskās, sociālās un iestāžu reformas, īpaši nepietiekama dialoga ar pilsonisko sabiedrību un demokrātijas spēkiem dēļ;
- I. tā kā Tunisijas, Ēģiptes, Lībijas, Sīrijas, Alžīrijas, Marokas, Jordānijas un citu Tuvo Austrumu valstu demokrātiskās sacelšanās nozīmē, ka Eiropas Savienībai nepieciešams pielāgot EKP nolūkā sniegt efektīvu atbalstu politisko, ekonomisko un sociālo reformu procesam, vienlaikus kategoriski paužot nosodījumu par spēka pielietošanu mierīgu demonstrāciju apspiešanai;
- J. tā kā saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos (*UNHCR*) pausto vairāk nekā 450 000 cilvēku kā bēgļi no Lībijas devušies uz kaimiņos esošo Tunisiju, Ēģipti, Nigēru, Mali un Čadu, kā arī uz Eiropu, un tā kā vēl simtiem tūkstoši bēgļu un ārvalstu darba ņēmēji bezcerīgi cenšas izvairīties no konflikta vai pamest Lībiju; tā kā šādi veidojas humānā ārkārtas situācija, kam nepieciešama ātra ES reakcija un solidaritāte dalībvalstu un kaimiņvalstu vidū;
- K. tā kā 2011. gada 16. maijā Starptautiskā Krimināltiesa (*ICC*) Hāgā pieprasīja apcietināšanas orderi Lībijas līdera *Muammar Gaddafi*, viņa dēla *Saif al-Islam Gaddafi* un izlūkošanas dienesta vadītāja aizturēšanai, apsūdzot šos cilvēkus noziegumos pret cilvēci;
1. pauž atzinību par Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas iedzīvotāju drosmi un noteiktību un patiesi atbalsta viņu likumīgo, demokrātisko tiekšanos, kas varētu kalpot par iedvesmu demokrātiskām pārmaiņām Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstīs, Eiropā un pārējā pasaulē; vēlreiz uzsver savu nopietno atbalstu cilvēkiem, kuri piedalās mierīgās demonstrācijās pret autoritāriem, represīviem režīmiem, īpaši jauniem cilvēkiem un sievietēm, kas darbojas kā Arābu pasaulē notiekošo demokrātisko reformu galvenie pārstāvji un katalizatori;
 2. atzīmē, ka nesenie notikumi Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos radījuši politisko, ekonomisko un sociālo rezonansi, galvenokārt pašās valstīs, bet vienlaikus arī ĀKK valstīs un Eiropā;
 3. aicina Eiropas Savienību sniegt nopietnu atbalstu politiskajām un ekonomiskajām reformām šajā reģionā; uzsver, ka nolūkā sniegt vislabāko atbalstu demokrātiskajai pārejai, ir būtiski mobilizēt visus EKP un attīstības politikas ietvaros esošos instrumentus; aicina pievērst īpašu uzmanību pamata brīvību ievērošanai, labai pārvaldībai, neatkarīgai tiesu varai un cīņai pret korupciju, lai īstenotu cilvēku vajadzības un piepildītu cerības;
 4. aicina Eiropas Savienību apsvērt minēto valstu parādu atmaksas pagaidu atlikšanu un uzsver nepieciešamību veikt šo parādu revīziju; aicina iesaldēt korumpēto līderu īpašumu un to atdot attiecīgo valstu Valsts kasē;
 5. aicina pievērst lielāku uzmanību sadarbībai ar pilsonisko sabiedrību, jo tā ir galvenais katalizators attiecībā uz tautas sacelšanos visā reģionā; tāpat aicina ieguldīt visas pūles,

lai nodrošinātu, ka no Eiropas Savienības un starptautiskās sabiedrības saņemtais atbalsts patiešām sasniedz sabiedrību;

6. izsaka nožēlu par starptautiskās sabiedrības neviennozīmīgo sašutumu, atbildot uz vardarbību Jemenā, Sīrijā, īpaši Bahreinā, kur no Saūda Arābijas ieradās Persijas līča Sadarbības padomes (PLSP) apvienoto spēku vienības, lai apspiestu protestus;
7. aicina varas iestādes atturēties no vardarbīgas vēršanās pret demonstrantiem, ievērot viņu pulcēšanās un vārda brīvību un garantēt drošību; aicina veikt neatkarīgas izmeklēšanas par incidentiem, kuru rezultātā nogalināti, ievainoti un apcietināti miermīlīgie demonstranti šajās valstīs, un pieprasa saukt pie atbildības vainīgos; aicina nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus demonstrāciju laikā apcietinātos cilvēkus, kā arī visus politieslodzītos, cilvēktiesību aizstāvjus un žurnālistus;
8. uzskata, ka ciešāka apakšreģionu sadarbība starp ES dalībvalstīm, Āfrikas Savienību (ĀS) un valstīm, kuras aptver EKP un kurām ir kopīgas intereses, vērtības un problēmas, varētu rosināt dinamiku visā Vidusjūras reģionā;
9. apsūdz ieroču pārdošanu un dāsnumu attiecībā uz ekonomiski stratēģisku interešu izdevīgumu, kā arī draudzīgās attiecības ar diktatoriem, ko daudzu gadu garumā uzturējušas dažas ES un ĀKK valstis; pauž atzinību par šo tautu pašnoteikšanos un nosoda piedzīvoto vardarbību;
10. aicina Eiropas Savienību veikt padziļinātu novērtējumu un reformas gan attiecībā uz tās diplomātijas politiku, gan politisko, tirdzniecības un sadarbības attiecību raksturu ar Ziemeļāfrikas un Tuvo Austrumu valstīm;
11. kopā ar Panāfrikas parlamentu aicina visas Āfrikas Savienības dalībvalstis ratificēt Āfrikas Demokrātijas, vēlēšanu un pārvaldības hartu;
12. atgādina, ka jebkura bruņota iejaukšanās jāuzsāk vienīgi ar mērķi aizsargāt civiliedzīvotājus un tai jābūt objektīvai, un tās iniciatori nekādā ziņā nedrīkst uzņemties tiesības noteikt, kurš var valdīt un kurš jāizslēdz;
13. mudina Āfrikas Savienību, Arābu līgu un Eiropas Savienību piešķirt visus vajadzīgos finanšu resursus un cilvēkresursus, lai atbalstītu iedarbīgu starptautisku humānās palīdzības operāciju iesaistītajās valstīs nolūkā palīdzēt ANO Cilvēktiesību padomei un citām attiecīgajām humānās palīdzības organizācijām, sniedzot aizsardzību un ārkārtas atbalstu visiem, kam tā nepieciešama;
14. vēlreiz uzsver tautas izvēles un vēlēšanu rezultātu respektēšanas un pieņemšanas nozīmīgumu, neraugoties uz to, kurš uzvar, ja vien vēlēšanas ir demokrātiskas, brīvas, taisnīgas un pārredzamas;
15. atzinīgi vērtē Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes un Tunisijas un Ēģiptes varas iestāžu panākto progresu un mudina turpināt centienus ieviest demokrātiskas stabilizācijas procesu un nodrošināt brīvību, pamata un cilvēktiesības, mieru un taisnīgumu;

16. aicina Eiropas Komisiju un attiecīgās valstis turpināt centienus, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ieviesta kopīga stratēģija, tostarp pienācīgi finanšu, tehniskie un cilvēkresursi, lai garantētu, ka ES var atbilstoši reaģēt uz iespējamo masveida migrāciju saskaņā ar LESD 80. pantu;
17. aicina stingri ievērot atbilstību Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības Padomes Rezolūcijai 1973(2011), kuras mērķis ir civiliedzīvotāju aizsardzība;
18. mudina attiecīgos līderus izrādīt atturību spēka pielietošanā un iesaistīties sarunās ar mērķi panākt pozitīvu krīzes iznākumu un pauž nožēlu par ikvienu netiešu dzīvības zaudējumu;
19. uzstāj, lai Āfrikas Savienība tiktu iesaistīta tādu risinājumu meklēšanā, kas ir pieņemami visām pusēm;
20. aicina Apvienoto Nāciju Organizāciju, Āfrikas Savienību, Eiropas Savienību, Arābu līgu un koalīciju rīkot apaļā galda diskusiju ar mērķi rast tādu izeju no krīzes, kas sniegtu ilgstošu mieru un ieviestu demokrātiju Lībijā;
21. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Ministru padomei, Eiropas Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Āfrikas Savienības iestādēm, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajai Asamblejai, Panāfrikas parlamenta priekšsēdētājam, Tuvo Austrumu valstu un Eiropas kaimiņattiecību politikas aptverto valstu valdībām un parlamentiem un Savienības Vidusjūras reģionam ģenerālsekretāram.

Budapeštas Deklarācija

par ceturto Augsta līmeņa forumu par atbalsta efektivitāti Pusanā, Dienvidkorejā
2011. gadā

ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 21. sanāksme, kas notika Budapeštā
(Ungārijā) 2011. gada 16.–18. maijā:

- A. tā kā atbalsta efektivitātes mērķis ir uzlabot dzīvi, samazinot nabadzību un sasniegto TAM;
- B. tā kā ceturtais Augsta līmeņa forums par atbalsta efektivitāti, kas paredzēts Pusanā, Dienvidkorejā no 2011. gada 29. novembra līdz 1. decembrim, noslēgs ESAO/APK virzītu procesu attiecībā uz atbalsta efektivitāti, kas tika uzsākts ar Parīzes Deklarāciju 2005. gadā un ko turpināja 2008. gada Akras Rīcības programma;
- C. tā kā ceturtais Augsta līmeņa forums iezīmēs arī nākotnes ievirzes efektīvākam attīstības atbalstam un sniegs ieguldījumu jaunā starptautiskā atbalsta struktūrā līdz TAM sasniegšanas termiņam 2015. gadā un turpmāk;
- D. tā kā ES un tās dalībvalstis sniedz vairāk nekā pusi no pasaules oficiālās attīstības palīdzības (OAP) un tādējādi kļūst par nozīmīgu dalībnieku atbalsta efektivitātes darba kārtībā;
- E. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. pants uzliek par pienākumu ES censties panākt politikas saskaņotību saistībā ar attīstību;
- F. tā kā Kotonū nolīguma otrajā pārskatīšanā, kas parakstīta Vagadugu, Burkinafaso 2010. gada 23. jūnijā, izteikta piekrišana atbalsta efektivitātes darba kārtībai (Preambulas 12.a punkts un 1. daļas 2. pants), tāpat kā Parīzes Deklarācijā par atbalsta efektivitāti un Akras Rīcības programmā; tā kā galvenais Kotonū nolīguma mērķis ir samazināt un, iespējams, izskaust nabadzību;
- G. tā kā ir veikti būtiski uzlabojumi attiecībā uz atbalsta efektivitāti, bet joprojām ir daudz darāmā; tā kā atbalsta efektivitātes darba kārtības turpināšana ir nepieciešama esošo saistību īstenošanas nodrošināšanai, īpaši finanšu krīzes kontekstā, un atšķirīgu un jaunu atbalsta un attīstības efektivitātes dimensiju aplūkošanai;
 - 1. uzsver, ka ceturtajam Augsta līmeņa forumam vajadzētu pārsniegt novērtēšanas uzdevumu un virzīties no solījumiem uz reāliem sasniegumiem attiecībā uz atbalsta efektivitātes darba kārtības īstenošanu, un sagaida, ka ES un ĀKK valstis ieņems līderu lomu tā sasniegšanā;
 - 2. atgādina attīstības politikas saskaņotības un aktīvas tādu kopēju vērtību kā cilvēktiesības, sociālais taisnīgums, cīņa pret korupciju, pārskatatbildība un dzimumu līdztiesība veicināšanas nozīmīgumu atbalsta efektivitātes darba kārtībā;

I. Atbalsta paredzamība

3. aicina līdzekļu piešķirējus nekavējoties veikt darbības attiecībā uz Parīzes Deklarācijas un Akras Rīcības programmas saistībām, kuras kavē tikai politiskā griba un birokrātija, piemēram, atbalsta atsaistīšana, atbalsta paredzamība, nosacītība un pārredzamība;
4. aicina līdzekļu piešķirējas valstis apstiprināt savas saistības sniegt 0,7 % no IKP/NKI attīstības atbalstam un nostiprināt OAP definīciju;
5. aicina līdzekļu piešķirējus palielināt atbalsta paredzamību, izmantojot uzticamus daudzgadu grafikus attiecībā uz to finanšu plūsmām un ilgtermiņa attīstības nolīgumus ar partnervalstīm, kas pamatoti uz savstarpēju pārskatatbildību attīstībai;
6. atgādina nepieciešamību izmantot tādas inovatīvas finansēšanas metodes kā finanšu darījumu aplikšana ar nodokli, lai sasniegtu TAM;
7. aicina līdzekļu piešķirējus labāk koordinēt un saskaņot to darbības un vienkāršot procedūras;

II. Atbalsta saskaņošana, valsts sistēmu izmantošana un valsts līdzatbildība

8. atzīst nozīmi veikt atbalsta saskaņošanu un izmantot valsts sistēmas attīstības atbalsta sadalei un partnervalsts spēju veidošanā, veicinot līdzatbildību, palielinot pārredzamību un savstarpējo pārskatatbildību un atvieglot partnervalsts parlamentāro kontroli;
9. aicina partnervalstis īstenot tiesisko regulējumu atbalsta iekļaušanai valsts budžetā, lai sniegtu iespēju veikt atbalsta izdevumu parlamentāro kontroli un palielinātu pārskatatbildību;
10. aicina līdzekļu piešķirējus palielināt valsts plānotā atbalsta proporciju, lai attīstītu valsts spējas un līdzatbildību;
11. uzsver, ka budžeta atbalsts ir viens no vislabākajiem veidiem atbalsta efektivitātes palielināšanai, bet to vajadzētu pamatot uz valsts attīstības finansēšanas un nabadzības samazināšanas plāniem; mudina Komisiju saglabāt tās dinamisko pieeju atbilstības kritērijiem un veicināt kopēju ES mērķi attiecībā uz budžeta atbalstu;
12. aicina līdzekļu piešķirējas un partnervalstis ātri īstenot darbības pārredzamības jomā attiecībā uz valsts līmeņa atbalstu, jo līdzatbildība nav iespējama bez zināšanām;
13. uzskata, ka aplikšana ar nodokli nodrošina neatkarīgu finanšu avotu ilgtspējīgai attīstībai un uzskatāma par nozīmīgu saikni starp jaunattīstības valstu valdībām un pilsoņiem; aicina ieviest dzīvotspējīgu nodokļu administrācijas veidu, kas pamatots uz nodokļu maksātāju spēju maksāt; iesaka padarīt intensīvāku cīņu pret nodokļu oāzēm — pretēji valstīm ar zemām nodokļu likmēm —, izvairīšanos no nodokļu

maksāšanas un nelegāliem kapitāla pārvedumiem, kā arī pārredzamā veidā pārvaldīt dabas resursus;

III. Parlamentu loma

14. uzsver vadošo lomu, ko būtu jāieņem valstu parlamentiem, ņemot vērā to spēju vislabāk noteikt prioritārās nozares, pārbaudīt Valsts stratēģijas dokumentus un veikt budžeta apropriāciju revīziju; aicina valstu parlamentus pieņemt Valsts stratēģijas dokumentus un gada budžetu pēc apspriešanās ar pilsonisko sabiedrību, kam jānorisinās pirms politiskā dialoga ar līdzekļu piešķirējām valstīm nolūkā panākt pilnīgu demokrātiskās kontroles spēku;
15. mudina parlamentus nodrošināt pārbaudes un bilances, izmantojot budžetu, politiku un to rezultātu kontroli un iesaistot pilsoņus lēmumu pieņemšanā ar demokrātiskā procesa palīdzību;
16. atgādina, ka parlamentiem jaunattīstības valstīs trūkst pamata spēju pilnībā pildīt savus pienākumus; tāpēc aicina līdzekļu piešķirējus sniegt atbalstu spēju veidošanai un attīstībai valsts un reģionālos līmeņos;
17. ierosina, lai parlamentārās spējas tiktu pieņemtas par atbalsta un attīstības efektivitātes rādītāju un laika gaitā novērtētas, zinot, ka tās veicina pareizu finanšu pārvaldību, ilgtspējīgu politisko stabilitāti un pozitīvus ekonomiskos rezultātus;
18. atgādina, ka līdzatbildībai vajadzētu ļaut partnervalstīm noteikt pašām savas politiskās prioritātes;

IV. Nevalstisko dalībnieku un vietējo varas iestāžu iesaistīšanās

19. aicina ES un partnervalstis padziļināt un paplašināt strukturēta dialoga procesu pilsoniskās sabiedrības organizāciju un vietējo varas iestāžu iesaistīšanai, lai nodrošinātu to pilnīgu un jēgpilnu līdzdalību budžetu un programmu plānošanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā;
20. uzsver, ka teritoriālā pieeja un vairāklīmeņu pārvaldība ir galvenie elementi efektīvākās attīstības stratēģijās; tāpēc aicina ES un partnervalstis vairāk apzināties teritorijas kā valstu rīcības darbības jomu;
21. aicina līdzekļu piešķirējas un partnervalstis pilnībā novērtēt un padziļināt Parīzes un Akras saistības, veicot reformas, kas pamatotas uz demokrātisku līdzatbildību un atbalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām varas iestādēm;
22. tāpat uzsver neatkarīgu tiesību sistēmu un brīvu plašsaziņas līdzekļu lomu labas pārvaldības un pārskatatbildības sekmēšanā;

V. Jaunas attīstības partnerības

23. atzīst, ka 72 % pasaules visnabadzīgāko cilvēku dzīvo valstīs ar vidējiem ienākumiem (*MIC*)¹; apzinās, ka *MIC* nepieciešams atšķirīgs attīstības partnerības veids, kurā vairāk pievērsta uzmanība integrējošai izaugsmei, ekonomikas dažādošanai, bagātību pārdalei un attīstības efektivitātes veicināšanai, izmantojot dienviņvalstu sadarbību un mācīšanos no līdzbiedriem, kā arī nodrošinot pieredzes apmaiņu attīstības jomā;
24. atgādina nepieciešamību pielāgot atbalstu nestabilo valstu, pēckonflikta valstu ar zemākiem ienākumiem un mazo salu jaunattīstības valstu īpatnībām un vajadzībām un nostiprināt sadarbības centienus ar visnabadzīgākajām valstīm;
25. aicina, lai atbalsts tiktu vērsts uz visnabadzīgākajiem cilvēkiem, ne vien visnabadzīgākajām valstīm;
26. uzsver, ka atbalsts būtu jāuzlūko kā attīstības katalizators, nevis līdzeklis; atzīst, ka atbalsta galīgais mērķis ir sasniegt tādu stāvokli, kad atbalsts vairs nav nepieciešams;

VI. Darbu dalīšana

27. aicina ES uzņemties vadošo lomu attiecībā uz darbu dalīšanu ceturajā Augsta līmeņa foruma kontekstā un pastiprināt savus centienus, lai palielinātu līdzekļu piešķirēju koordinēšanu un darbu dalīšanu, ko papildinātu pasākumi, kas veicina demokrātisku līdzatbildību, atbildības uzņemšanos un labāku atbalsta kvalitāti;
28. uzsver nepieciešamību risināt problēmas saistībā ar tā sauktajām favorītu un bāreņu valstīm un nevērību pret tādām īpaši nozīmīgām nozarēm kā veselības aprūpe, izglītība, sociālā kohēzija un dzimumu līdztiesība;
29. atzinīgi vērtē ES rīcības kodeksu attiecībā uz darbu dalīšanu attīstības politikas jomā, ko 2007. gada 15. maijā pieņēma Vispārējo lietu un ārējo attiecību padome, un norāda, ka ES nespēja pilnībā īstenot principus, kas ietverti Rīcības kodeksā attiecībā uz darbu dalīšanu, zaudē iespēju ietaupīt līdz pat EUR 6 miljardiem²;
30. aicina ES pārskatīt tās darbu dalīšanas politikas, lai nodrošinātu, ka ar specifiskām nozarēm nesaistīti, transversāli jautājumi, kā cilvēktiesības un dzimumu līdztiesība, netiek atstāti bez ievērības;

VII. Privātais sektors kā dalībnieks attīstības jomā

31. atzīst privātā sektora ieinteresēto pušu pieaugošo iesaistīšanos attīstības partnerībās; apzinās ieguvumus, ko sniedz privātā sektora attīstības atbalsta iekļaušana atbalsta efektivitātes nolīgumos, taču tāpat apzinās arī nepieciešamību precizēt, kādas funkcijas privātais sektors varētu un kādas tam vajadzētu veikt, un saistīt tās ar TAM

¹ Sumner, A. (2011) „Jaunais trūcīgo miljards — un ja lielākā daļa pasaules nabadzīgo cilvēku dzīvo valstīs ar vidējiem ienākumiem?” (*The New Bottom Billion: What If Most of the World's Poor Live in Middle-Income Countries?*), Pasaules Attīstības centrs (*CGD*), pārskats 2011. gada martā; [tiešsaistē] pieejams: www.cgdev.org, informācija iegūta 2011. gada 7. aprīlī.

² Eiropas Komisija (2009) „Atbalsta efektivitātes darba kārtība: Eiropas pieejas priekšrocības”, *HTSPE* sagatavots pētījums Eiropas Komisijas uzdevumā.

sasniegšanu un ilgtspējīgu attīstību, kā arī ar valsts sektora galveno atbildības jomu; uzsver, ka šajā kontekstā ir būtiski neatgriezties pie saistītā atbalsta;

32. uzsver pārredzamības un privātā sektora dalībnieku attīstības jomā radītās ietekmes uz attīstības rezultātu novērtējuma nozīmīgumu;
33. aicina līdzekļu piešķirējus izmantot atbalstu kā vietējā privātā sektora attīstības katalizatoru, uzlabot vietējās reglamentējošās iestādes attiecībā uz privāto sektoru un veicināt tādu privātā sektora attīstību, kas ietver visnabadzīgākos iedzīvotājus un sekmē attīstības mērķu sasniegšanu;

VIII. Pēc Pusanas

34. uzsver nozīmi saglabāt impulsu saistībā ar atbalsta un attīstības efektivitāti pēc Pusanas;
35. iesaka turpināt uzraudzīt un izvērtēt Parīzes Deklarācijas un Akras Rīcības programmas saistību īstenošanu un panākto progresu; iesaka nākamo izpēti veikt vienā laikā ar TAM beigu termiņu, lai papildinātu globālos pārskatus par attīstības progresu šajā laikā;
36. uzsver nozīmi nostiprināt atbalsta efektivitāti tādā attīstības efektivitātes ietvarā, kura prioritāte ir kopējie attīstības rezultāti un kas iekļauj attīstības politikas saskaņotību un reģionālo ekonomisko kopienu (REK) iesaistīšanu, lai veiksmīgāk ņemtu vērā atbalsta un attīstības efektivitātes reģionālās dimensijas;
37. lūdz, lai integrējošs „Pusanas līgums” tiktu uzsākts ceturtajā Augsta līmeņa forumā, kas apvieno specifiskas noteikta termiņa saistības un ierosina būtiskas reformas attīstības sadarbības globālajā pārvaldībā;
38. atzīmē jaunu dalībnieku attīstības jomā parādīšanos, tostarp atsevišķas valstis, kuru pieeja netiek regulēta pēc Eiropas sadarbības standartiem, un aicina ieviest politisku, integrējošu pieeju minētajām valstīm ar mērķi panākt pārredzamu vispārējo attīstības un sadarbības dinamiku.

Deklarācija

Apvienošanās vispārējai pieejamībai, tuvojoties Augsta līmeņa sanāksmei par AIDS 2011. gada jūnijā

Ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas Augsta līmeņa sanāksmi par AIDS Ņujorkā 8.–10. jūnijā, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas sanāksmi Budapeštā (Ungārija) 16.–18. maijā:

1. atgādina, ka mērķis pakāpeniski tiekties uz un nostiprināt vispārēju pieejamību HIV/AIDS profilaksei, ārstēšanai, slimnieku aprūpei un atbalstam tiek paredzēts kā svarīgākā attīstības prioritāte pārskatītā Kotonū nolīguma 31. a pantā;
2. uzsver, ka 30 gadus ilgušās AIDS epidēmijas laikā cīņa pret AIDS ir parādījusi, ka tā ir ietekmīgs ieguldījums, kas sniedzis atdevi gan HIV apkarošanā, gan attiecībā uz plašākiem veselības aprūpes, attīstības un cilvēktiesību mērķiem, un pēdējo 10 gadu laikā daudzās valstīs samazinājies jaunu HIV infekciju rādītājs, palielinājies to cilvēku skaits, kuri saņem antiretrovirālo terapiju, tāpat arī nodrošinātie pakalpojumi, lai novērstu bērna inficēšanos no mātes; tomēr ieguvumi joprojām ir nepietiekami un trausli;
3. tāpēc aicina ĀKK un ES valdības pastiprināt savstarpējās sadarbības pūliņus, lai atbalstītu ĀKK valstu centienus palielināt un nostiprināt vispārēju pieejamību HIV profilaksei, ārstēšanai, slimnieku aprūpei un atbalstam kā galveno nosacījumu Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM) sasniegšanai līdz 2015. gadam;
4. aicina pārstāvēt ĀKK un ES puses — ĀKK valstu un ES dalībvalstu valdības, kā arī Eiropas Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu — 2011. gada Augsta līmeņa sanāksmē par AIDS, lai atbalstītu ANO ģenerālsēkretāra ziņojuma ieteikumus un pieņemtu viņa priekšlikumu par sešiem globālajiem mērķiem 2015. gadam;
5. aicina ES nostiprināt tās vadošo lomu cīņā pret AIDS, īpaši uzsākot plašu un konsultatīvu procesu ar visām ieinteresētajām pusēm, tostarp ES dalībvalstīm, parlamenta deputātiem, pilsonisko sabiedrību, lai gatavotu ģeogrāfiski visaptverošu Eiropas rīcības programmu cīņai ar HIV/AIDS, malāriju un tuberkulozi, veicot ārējās darbības 2012. gadam un turpmāk;
6. aicina ĀKK un ES valdības veicināt antistigmatisku stratēģiju iekļaušanu valstu AIDS programmās, nostiprinot arī Kopienas sistēmas; atcelt represīvus tiesību aktus, politiku, prakses, stigmatizāciju un diskrimināciju, kas grauj cilvēktiesības un palielina neaizsargātību pret HIV/AIDS, apņemties pildīt noteikumu par visaptverošiem aprūpes un atbalsta pakalpojumiem pieaugušajiem un bērniem, kurus skāris HIV, iekļaujot aprūpes sniedzējus;
7. aicina ES un ĀKK valdības divkāršot piešķirtos līdzekļus HIV profilaksei un novirzīt šos ieguldījumus integrētām un uz pierādījumiem pamatotām profilakses programmām,

kas vērstas uz riska grupas un vismazāk aizsargātajiem iedzīvotājiem, kā vienu no izmaksu ziņā visefektīvākajām darbībām, kā arī padarīt intensīvākus ieguldījumus pētniecībā;

8. uzsver, ka ārstēšana ir ietekmīgs ieguldījums, kas samazina HIV izplatību, tuberkulozi, kā arī māšu un bērnu mirstību. Tāpēc aicina ĀKK un ES valdību atbalstīt inovācijas ārstēšanas pieejamības jomā, likvidēt tiesiskos šķēršļus un nodrošināt vispārēju un uzticamu pieejamību drošiem, augstas kvalitātes medikamentiem par pieņemamu cenu, vairot veselības aprūpes un Kopienas sistēmu kapacitāti, lai sniegtu un atbalstītu integrētus ārstēšanas pakalpojumus, un saskaņoti risinātu HIV un tuberkulozes blakus infekciju jautājumu;
9. aicina ES un ĀKK valdības veicināt HIV un reproduktīvo, kā arī māšu un jaundzimušo veselības aprūpes pakalpojumu integrāciju kā galveno pasākumu TAM sasniegšanai līdz 2015. gadam, īpaši izmantojot ES TAM iniciatīvu. Šajā ziņā sevišķa uzmanība būtu jāpievērš veselības aprūpes un Kopienas sistēmu nostiprināšanai, lai nodrošinātu efektīvu HIV un seksuālās un reproduktīvās veselības programmu integrāciju, kā arī programmu saistīšanai, lai veicinātu spēcīgākus savstarpēji saistītos rezultātus visos ar veselības aprūpi saistītajos TAM;
10. aicina ĀKK un ES valdības pienācīgi izpildīt savu saistību daļu, lai panāktu vajadzīgos ieguldījumus veselības aprūpes jomā kopumā un īpaši globālajā cīņā pret AIDS, saistībā ar ko ES dalībvalstis realizē to paredzamās ilgtermiņa finansēšanas saistības, kamēr jaunattīstības valstīs tiek ievērojami palielināts vietējais ieguldījums, lai ļautu īstenot Abujas Deklarācijas aicinājumu piešķirt 15 % no valsts budžeta veselības aprūpei, jaunizveidotie spēki tiek iedrošināti uzņemties savas saistības, kā arī paplašināti inovatīvi finansēšanas mehānismi.

ĀKK UN ES APVIENOTĀ PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA

REGLAMENTS

*(Pieņemts 2003. gada 3. aprīlī un grozīts 2004. gada 25. novembrī,
2006. gada 23. novembrī, 2007. gada 28. jūnijā, 2008. gada 28. novembrī un 2011. gada
18. maijā)*

Piezīme lasītājiem

Šī publikācija ir ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2003. gada 3. aprīlī pieņemtā un 2004. gada 25. novembrī, 2006. gada 23. novembrī, 2007. gada 28. jūnijā, 2008. gada 28. novembrī un 2011. gada 18. maijā grozītā reglamenta konsolidētā versija.

Šis ir dokumentāriem nolūkiem sagatavots teksts, par kuru ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja neuzņemas atbildību.

1. pants.....	66
Apvienotā parlamentārā asambleja	66
2. pants.....	66
Prezidijs	66
3. pants.....	67
Pārējo iestāžu piedalīšanās.....	67
4. pants.....	67
Novērotāji	67
5. pants.....	67
Asamblejas sesijas	67
6. pants.....	68
Asamblejas reģionālās sanāksmes.....	68
7. pants.....	68
Darba kārtība	68
8. pants.....	69
Kvorums.....	69
9. pants.....	69
Sanāksmju vadīšana.....	69
10. pants.....	69
Vietu izkārtojums	69
11. pants.....	70
Oficiālās valodas	70
12. pants.....	70
Procesa atklātums	70
13. pants.....	70
Protokols	70
14. pants (jauns)	70
<i>Līdzpriekšsēdētāju paziņojumi un paziņojumi presei</i>	70
15. pants.....	71
Tiesības uzstāties.....	71
16. pants.....	71
Balsstiesības un balsošanas veidi	71
17. pants.....	72

Balsojuma skaidrojumi	72
18. pants.....	72
Asamblejas rezolūcijas	72
19. pants.....	72
Grozījumi	72
20. pants.....	73
Jautājumi, uz kuriem sniedz rakstisku atbildi	73
21. pants.....	73
Jautājumi, uz kuriem sniedz mutisku atbildi.....	73
22. pants.....	74
Ziņojums par ĀKK un ES Ministru padomes darbību	74
23. pants.....	74
Partnerattiecību nolīguma īstenošanas pārbaude	74
24. pants.....	74
ĀKK un ES Ministru padomes lūgumi sniegt atzinumu	74
25. pants.....	74
Pastāvīgās komitejas.....	74
26. pants.....	75
Uzraudzības pagaidu komitejas.....	75
27. pants.....	75
Semināri.....	75
28. pants.....	75
Misijas un delegācijas.....	75
29. pants.....	76
Apspriedes ar pilsonisko sabiedrību.....	76
30. pants.....	76
Goda priekšsēdētājs	76
31. pants.....	76
Sekretariāts.....	76
32. pants.....	76
Finanšu regula	76
33. pants.....	76
Reglamenta interpretācija	76
34. pants.....	77

Piezīmes par Reglamenta ievērošanu	77
35. pants.....	77
Reglamenta pārskatīšana.....	77
I PIELIKUMS. Pastāvīgo komiteju kompetence, pienākumi, sastāvs un procedūras	78
II PIELIKUMS. Tekstu garums	81

APVIENOTĀS PARLAMENTĀRĀS ASAMBLEJAS REGLAMENTS

•

1. pants

Apvienotā parlamentārā asambleja

1. ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju (*še turpmāk — „Asambleja”*) izveidoja saskaņā ar 17. pantu Partnerattiecību nolīgumā starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas *Savienību* un tās dalībvalstīm, no otras puses.

2. *Asambleju veido divas palātas ar vienādu skaitu ES un ĀKK valstu pārstāvju. Asamblejas locekļi ir Eiropas Parlamenta deputāti, no vienas puses, un katras ĀKK valsts parlamenta deputāti vai, ja deputātu nav, īpašos gadījumos, piemēram, force majeure situācijās, par kurām iepriekš ir rakstiski jāpaziņo Asamblejas Prezidijam, kā minēts 2. pantā (še turpmāk - "Prezidijs"), šo valstu parlamentu iecelti pārstāvji, no otras puses. Ja kādā valstī nav parlamenta, attiecīgās ĀKK valsts pārstāvis bez balsstiesībām var piedalīties Asamblejā pēc tās iepriekšēja apstiprinājuma.*

3. *Asamblejas locekļiem pilnvaras piešķir dokuments, ar ko personu apstiprina amatā un ko ĀKK valstu pārstāvju gadījumā izdod attiecīgās valsts kompetentā iestāde, bet Eiropas Parlamenta pārstāvju gadījumā — Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs.*

2. pants

Prezidijs

1. *No katras Asamblejas palātas locekļu vidus atbilstīgi tās kārtībai tiek ievēlēti Prezidija locekļi.*

2. Prezidija sastāvā ir divi līdzpriekšsēdētāji vienādā statusā, kā arī 24 priekšsēdētāja vietnieki. Pusi Prezidija locekļu nominē ĀKK valstu pārstāvji, un otru pusi — Eiropas Parlamenta pārstāvji saskaņā ar kārtību, kādu katra no pusēm noteikusi.

3. Prezidijs gatavo Asamblejas darbu, cieši seko pasākumu īstenošanai un rezolūciju pieņemšanai, kā arī veido nepieciešamos sakarus ar ĀKK un EP Ministru padomi un ar ĀKK un EP Vēstnieku komiteju.

4. Prezidijs atbild par Asamblejas darba koordinēšanu.

5. Prezidijs pēc tā līdzpriekšsēdētāju iniciatīvas sanāk *vismaz četras reizes gadā; divas sanāksmes notiek dažu dienu laikā* pirms Asamblejas sesijām.

6. Prezidijs Asamblejai iesniedz debašu iespējamo darba kārtību. Prezidijs atbild par to, ka puse no darba kārtības punktiem pēc iespējas attiecas uz kopīgo interešu jautājumiem. Tas var ierosināt uzstāšanās laika ierobežojumus.

7. Prezidijs ir struktūra, kas atbild par jautājumiem saistībā ar pastāvīgo komiteju sastāvu un kompetenci kā minēts 25. pantā (še turpmāk - "pastāvīgās komitejas").

8. Prezidijs atbild par pastāvīgo komiteju pilnvarošanu attiecībā uz ziņojumu un rezolūciju priekšlikumu sagatavošanu.

9. Prezidijs var arī nodot jautājumus apspriešanai pastāvīgajās komitejās, kuras pēc tam var pieprasīt pilnvarojumu ziņojuma sagatavošanai par kādu īpašu tematu.

10. Prezidijs ir atbildīgs par saistībā ar Asamblejas rezolūcijām un lēmumiem veikto turpmāko pasākumu uzraudzību. Attiecībā uz pastāvīgās komitejas iesniegtajām rezolūcijām turpmāko pasākumu uzraudzības pilnvaras var deleģēt attiecīgās pastāvīgās komitejas priekšsēdētājam un referentam.

11. Prezidija sanāksmes nav atklātas. ***Eiropas Savienības Padomi, ĀKK Ministru padomi un Eiropas Komisiju var uzaicināt piedalīties to jautājumu izskatīšanā, kas saistīti ar to attiecīgajām atbildības jomām.***

12. Prezidijs pieņem savu reglamentu.

3. pants

Pārējo iestāžu piedalīšanās

1. ***Saskaņā ar Partnerattiecību nolīguma 15. pantu ĀKK un ES Ministru padomi aicina sniegt ziņojumu Asamblejai vismaz reizi gadā.***

2. ĀKK Ministru padome un ĀKK Vēstnieku komiteja, kā arī Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija var apmeklēt Asamblejas sesijas pēc Prezidija uzaicinājuma.

4. pants

Novērotāji

1. Gadījumā, ja Partnerattiecību nolīgumam pievienojas jauna valsts, un kamēr šī valsts ratificē Partnerattiecību nolīgumu, šīs valsts pārstāvis Asamblejas sesijas var apmeklēt kā novērotājs. ĀKK grupas dalībvalstis var Asamblejas sesijās piedalīties kā novērotājas.

2. Pilsoniskās sabiedrības ***pārstāvju piedalīšanos*** Asamblejas ***sesijās***, pastāvīgo komiteju ***sanāksmēs un*** reģionālās parlamenta ***sanāksmēs izskata un, ja nepieciešams, apstiprina Prezidijs, katru gadījumu izskatot atsevišķi.***

3. ***Līdzpriekšsēdētāji*** ar Prezidija piekrišanu ***kā novērotājus*** var uzaicināt citas organizācijas vai personas piedalīties Asamblejas sesijās, pastāvīgo komiteju sanāksmēs un reģionālajās parlamenta sanāksmēs.

4. Novērotājiem nav balsstiesību. Viņiem sesijā ***vai komiteju sanāksmēs*** dod vārdu ar Asamblejas ***vai attiecīgās komitejas prezidija piekrišanu, katru gadījumu izskatot atsevišķi.***

5. pants

Asamblejas sesijas

1. Asamblejas sesijas notiek *divas reizes* gadā **trīs dienu garumā**; tās sasauc līdzpriekšsēdētāji, un tās pārmaiņus notiek kādā ĀKK valstī un **Eiropas Savienības** dalībvalstī, **ja iespējams, tajā dalībvalstī, kura attiecīgajā brīdī ir Eiropas Savienības Padomes prezidējošā valsts**.

2. Attiecībā uz sesiju norises vietas izvēli pārmaiņus jāņem vērā visas ĀKK valstu grupas un **Eiropas Savienības** dalībvalstis.

3. Asamblejas ārkārtas sesiju līdzpriekšsēdētāji var sasaukt pēc Prezidija vai ĀKK un EU Ministru padomes pieprasījuma.

6. pants

Asamblejas reģionālās sanāksmes

1. Saskaņā ar Partnerattiecību nolīguma 17. panta 3. punktu Asambleja var rīkot reģionālās sanāksmes. Par šīm sanāksmēm lemj pēc Prezidija vai attiecīgo reģionu pieprasījuma.

2. Šajā Reglamentā “reģions” ir veidojums, ko nosaka ĀKK valstu parlamenti. Par visiem šādi noteiktiem veidojumiem galīgo apstiprinājumu sniedz Asambleja.

3. Reģionālajās sanāksmēs piedalās viens parlamenta deputāts no katras ĀKK valsts attiecīgā reģiona, kā arī tikpat liels skaits Eiropas Parlamenta deputātu.

4. Asambleja rīko ne vairāk kā **trīs** reģionālās sanāksmes gadā, **katrai sanāksmei nepārsniedzot trīs dienas**. **Ja tiek rīkotas vairāk nekā divas sanāksmes, viena no tām notiek ĀKK valstī notiekošās sesijas ietvaros. Šajās sanāksmēs secinājumus pieņem paziņojuma veidā. Šis reglaments mutatis mutandis attiecas arī uz reģionālajām sanāksmēm.**

5. Reģionālajās sanāksmēs **pievērš uzmanību reģionāliem un aktuāliem jautājumiem, jo īpaši, attiecīgā reģiona un valsts stratēģijas dokumentiem. Nākamajā Asamblejas sesijā pēc katras reģionālās sanāksmes iesniedz paveiktā darba pārbaudes ziņojumu.**

7. pants

Darba kārtība

1. Prezidijs sagatavo sesijas darba kārtības projektu. Līdzpriekšsēdētāji minēto projektu iesniedz pieņemšanai Asamblejā. Tēmas ietver sadarbību attīstības jomā starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm saistībā ar Partnerattiecību nolīgumu.

Katras sesijas darba kārtības projektā ietver **šāda veida** tēmas:

i) pastāvīgo komiteju iesniegtie ziņojumi. Vienā sesijā tādi var būt trīs. Ziņojumos iekļauto rezolūciju priekšlikumu garums ir noteikts šā reglamenta II pielikumā;

ii) pastāvīgo komiteju vai paša Prezidija iesniegtās neatliekamās tēmas. Tās var iekļaut tikai ārkārtas gadījumā, un sesijas laikā tās var būt tikai divas. **Citas tēmas nosūta atbildīgajai pastāvīgajai komitejai;**

ii) nozīmīgas tēmas augsta līmeņa debatēm.

2. Neatliekamo tēmu gadījumā rezolūcijas priekšlikumu var iesniegt ĀKK valstu pārstāvis, politiskā grupa vai desmit locekļu. Rezolūciju priekšlikumiem jāattiecas ar steidzamiem jautājumiem, kas iekļauti attiecīgās sesijas darba kārtības projektā, un to apjoms nedrīkst pārsniegt II pielikumā noteikto garumu. Rezolūciju priekšlikumi jāiesniedz apspriešanai ne vēlāk kā četras nedēļas pirms tās sesijas atklāšanas, kurā tos apspriedīs un kurā par tiem balsos.

3. Steidzamos gadījumos līdzpriekšsēdētāji var atjaunināt darba kārtības projektu starp Prezidija sanāksmēm ar rakstiskās un/vai klusuma procedūras palīdzību.

4. Rezolūciju priekšlikumus par neatliekamām tēmām iesniedz Prezidijā. Prezidijs pārbauda, vai visi rezolūciju priekšlikumi atbilst 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem, vai tie ir iekļauti darba kārtībā un ir pieejami angļu un franču valodā. Prezidija priekšlikumus iesniedz Asamblejai apstiprināšanai.

5. Prezidijs rezolūciju priekšlikumus par steidzamiem jautājumiem nosūta atbildīgajai komitejai informācijai.

8. pants

Kvorums

1. Asamblejā kvorums veidojas, ja ir ieradusies trešā daļa pārstāvju gan no ĀKK valstīm, gan Eiropas Parlamenta.

2. Neatkarīgi no balsošanā piedalījušos skaita balsojums ir spēkā, izņemot gadījumus, ja pirms balsošanas sākuma sanāksmes vadītājs pēc vismaz desmit locekļu iepriekšēja pieprasījuma konstatē, ka nav kvoruma. Ja nav kvoruma, balsošanu pārceļ uz nākamās sanāksmes dienas kārtību.

9. pants

Sanāksmju vadīšana

1. Līdzpriekšsēdētāji kopīgi izlemj, kurš no viņiem vadīs katru Asamblejas sanāksmi.

2. Sanāksmes vadītājs atklāj, pārtrauc un slēdz Asamblejas sanāksmes. Sanāksmes vadītājs nodrošina Reglamenta ievērošanu un kārtības uzturēšanu, dod vārdu runātājiem, paziņo par debašu slēgšanu, izvirza jautājumus balsošanai, kā arī paziņo balsojuma rezultātus.

3. Parlamenta priekšsēdētājs var izteikties debatēs tikai, lai sniegtu kopsavilkumu par jautājumu vai lai aicinātu nenovirzīties no temata, taču viņam jāatsakās no sanāksmes vadīšanas, ja viņš vēlas piedalīties debatēs.

4. Abus līdzpriekšsēdētājus sēdes vadīšanā var aizstāt priekšsēdētāja vietnieks.

10. pants

Vietu izkārtojums

Deputātu sēdvietas Eiropas Parlamenta pārstāvjiem sakārtotas alfabētiskā secībā atkarībā no viņu uzvārda, bet ĀKK valstu pārstāvjiem — alfabētiskā secībā atkarībā no valsts, kuru viņi pārstāv, *katrā nākamajā sesijā sākuma burtu nomainot uz nākamo secīgo alfabēta burtu.*

11. pants

Oficiālās valodas

1. Asamblejas oficiālās valodas ir angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, igauņu, itāliešu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, nīderlandiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru.

Visām sanāksmēm, kuras notiek parastajās Eiropas Parlamenta darba vietās, mutisko tulkošanu nodrošina visās klātesošo Eiropas Parlamenta deputātu darba valodās. Visām sanāksmēm, kuras notiek ārpus parastajām Eiropas Parlamenta darba vietām, mutisko tulkošanu nodrošina saskaņā ar attiecīgajiem Eiropas Parlamenta iekšējiem noteikumiem, kas iekļauti Noteikumos par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas un tās struktūru sanāksmēm, kā paredzēts Eiropas Parlamenta Prezīdija 2003. gada 10. februāra lēmumā. Katrā sanāksmē nodrošina tulkošanas pakalpojumus angļu un franču valodā.

2. Asamblejas pieņemtos tiesību aktus publicē oficiālajās valodās. Sagatavošanas dokumentus un darba dokumentus publicē vismaz angļiski un franciski.

12. pants

Procesa atklātums

Asamblejas sesijas ir atklātas, ja vien tā nepieņem pretēju lēmumu.

•

13. pants

Protokols

1. Katras sēdes apspriežu protokolu, kurā iekļauti Asamblejas lēmumi un runātāju vārdi, izdala nākamajā sēdē.

2. Apspriežu protokolu Eiropas Parlaments publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, savukārt ĀKK valstis — veidā, kādu katra no tām uzskata par atbilstīgu. *Sesijas pēdējās sēdes protokolu nākamās sēdes sākumā iesniedz apstiprināšanai, un visus protokolā izdarītos labojumus Eiropas Parlaments publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, savukārt ĀKK valstis — veidā, kādu katra no tām uzskata par atbilstīgu.*

14. pants (jauns)

Līdzpriekšsēdētāju paziņojumi un paziņojumi presei

1. Līdzpriekšsēdētāji, ja iespējams, pēc iepriekšējas apspriešanās ar Prezidija locekļiem var steidzamības kārtā ar rakstiskās un/vai klusuma procedūras palīdzību sniegt kopīgus paziņojumus par jebkādiem jautājumiem, kas ir saistīti ar ĀKK un ES partnerību. Šādu paziņojumu pamatā ir esošās rezolūcijas un deklarācijas. Pēc paziņojumu sniegšanas līdzpriekšsēdētājiem pirmām kārtām jāinformē Prezidijs, lai tiktu ierosinātas diskusijas, un, cik drīz vien iespējams, par to ir jāinformē visi Asamblejas locekļi.

2. Ziņojumus presei sagatavo angļu un franču valodā. Tiem nav oficiālu dokumentu statusa.

15. pants

Tiesības uzstāties

1. Asamblejas loceklis drīkst uzstāties tikai tad, kad viņu uzaicina sanāksmes vadītājs. Rezolūcijās *vai debatēs* pieminēto valstu pārstāvjiem ir tiesības atbildēt tām atvēlētajā laikā.

2. *Uzstāšanās laiku Asamblejas debatēs sadala vienlīdzīgi Eiropas Parlamenta un ĀKK valstu pārstāvjiem.* Pēc sanāksmes vadītāja ierosinājuma Asambleja var lemt par uzstāšanās laika ierobežošanu. *Deputāti var iesniegt rakstveida apsvērumus, kas papildina viņu paziņojumus un nepārsniedz 2000 rakstu zīmes. Rakstiskos apsvērumus saglabā arhīvā to oriģinālajā valodā.*

3. Eiropas Parlamenta deputātiem uzstāšanās laiku piešķir saskaņā ar d'Honda (*d'Hondt*) sistēmu.

4. ĀKK un ES Ministru padomes locekļus vai to ieceltos pārstāvjus, kā arī citu 3. panta 2. punktā minēto struktūru pārstāvjus un institūcijas uzklausā pēc viņu pieprasījuma.

5. Izņemot 6. punktā noteiktos gadījumus, runātāju drīkst pārtraukt sanāksmes vadītājs tikai tad, ja runātājs pārsniedz piešķirto uzstāšanās laiku.

6. Ja runātājs novirzās no temata, sanāksmes vadītājs viņam par to aizrāda. Ja runātājs turpina novirzīties no temata, sanāksmes vadītājs var viņam uz kādu noteiktu laiku aizliegt uzstāties.

16. pants

Balsstiesības un balsošanas veidi

1. Visiem balsstiesīgajiem locekļiem ir viena balss, un to nedrīkst deleģēt.

2. Parasti Asamblejā balso, paceļot roku. Ja apšaubā šādi balsojot iegūto rezultātu, balsošana notiek ar krāsainām kartītēm vai arī elektroniski.

3. Asambleja balso aizklāti, ja *līdz plkst. 10.00 balsošanas dienā* ne mazāk kā desmit locekļu iesniedz rakstisku pieprasījumu.

4. Lēmumu uzskata par pieņemtu tikai tad, ja tas iegūvis nodoto balsu vairākumu. Ja *līdz plkst. 10.00 balsošanas dienā* ne mazāk kā pieci locekļi iesniedz pieprasījumu par šķirtu balsošanu, rīko balsošanu, kurā ĀKK valstu *parlamentu* pārstāvji un Eiropas Parlamenta

deputāti balso atsevišķi un pārmaiņus savā starpā. Šādā gadījumā attiecīgo tekstu uzskata par pieņemtu tikai tad, ja to ar nodoto balsu vairākumu atbalsta gan ĀKK valstu *parlamentu*, gan Eiropas Parlamenta *deputāti*, kas piedalījušies balsojumā.

5. Vienāda “par” un “pret” balsu skaita gadījumā priekšlikumu nepieņem. To var atkārtoti iesniegt apspriešanai nākamajā Asamblejas sesijā.

6. Asambleja balso par atsevišķām punkta vai grozījuma teksta daļām gadījumā, ja *līdz plkst. 10.00 balsošanas dienā* pieprasījumu par to iesniedz ne mazāk kā pieci locekļi.

7. Par jebkuru pieprasījumu, ko iesniedz saskaņā ar šā panta 3., 4. un 6. punktu, atbild tā autors, un to var attiecīgi atsaukt jebkurā brīdī pirms balsojuma.

17. pants

Balsojuma skaidrojumi

Jebkurš loceklis par galīgo balsojumu var sniegt pusotras minūtes ilgu mutisku skaidrojumu vai arī rakstisku skaidrojumu, kas nepārsniedz 200 vārdu. *Rakstiskos skaidrojumus saglabā arhīvā to oriģinālajā valodā.*

18. pants

Asamblejas rezolūcijas

1. Saskaņā ar 7. pantu Asambleja balso par pastāvīgo komiteju iesniegtajos ziņojumos iekļautajiem rezolūciju priekšlikumiem.

2. Saskaņā ar 7. pantu Asambleja atbilstīgā gadījumā balso arī par jebkuriem rezolūciju priekšlikumiem attiecībā uz neatliekamām tēmām.

3. *Priekšsēdētājs* autorus, kuru rezolūcijas ir par līdzīgām neatliekamām tēmām, aicina panākt kompromisu. Pēc debatēm Asambleja balso par katru kompromisa rezolūciju un tās grozījumiem. Pēc tam, kad pieņemta kompromisa rezolūcija, citas par to pašu tēmu iesniegtās rezolūcijas zaudē spēku.

4. Asamblejas pieņemtās rezolūcijas pārsūta Eiropas Komisijai un ĀKK un ES Ministru padomei, kā arī visām pārējām ieinteresētajām pusēm. Komisija un ĀKK un ES Ministru padome nākamajā Asamblejas sesijā ziņo par saistībā ar pieņemtajām rezolūcijām veiktajiem turpmākajiem pasākumiem.

19. pants

Grozījumi

1. Grozījumus var iesniegt balsstiesīgs ĀKK valsts pārstāvis, politiskā grupa vai desmit locekļi. Grozījumiem jāattiecas uz tekstu, kas jāgroza, un tie jāiesniedz rakstveidā. Pamatojoties uz šiem kritērijiem, sanāksmes vadītājs lemj, vai grozījumi ir pieņemami.

2. Grozījumu iesniegšanas termiņu paziņo sesijas sākumā.

3. Balsošanā prioritāte ir grozījumiem, nevis tekstam, uz kuru tie attiecas.

4. Ja par vienu un to pašu teksta daļu iesniegti divi vai vairāki grozījumi, vispirms balso par to grozījumu, kas visvairāk atšķiras no sākotnējā teksta. Var ņemt vērā tikai tos mutiskos grozījumus, ar ko labo faktu vai valodas kļūdas. Par visiem pārējiem mutiskiem grozījumiem lemj Asambleja. Mutisko grozījumu neņem vērā, ja pret to, stāvot kājās, iebilst desmit locekļi.

20. pants

Jautājumi, uz kuriem sniedz rakstisku atbildi

1. Jebkurš Asamblejas loceklis ĀKK un ES Ministru padomei vai Eiropas Komisijai var iesniegt jautājumus, uz kuriem jāsniedz rakstiskas atbildes.
2. Jautājumus rakstveidā iesniedz Prezidijam, un, ja Prezidijs uzskata, ka tie ir pieņemami, tos attiecīgi pārsūta ĀKK un ES Ministru *padomei* vai Eiropas Komisijai. ĀKK un ES Ministru padomi vai Eiropas Komisiju lūdz sniegt rakstisku atbildi divu mēnešu laikā no dienas, kurā jautājums tām pārsūtīts.
3. Jautājumus, uz kuriem sniegta atbilde, kopā ar atbildēm Eiropas Parlaments publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, savukārt ĀKK valstis — veidā, kādu katra no tām uzskata par atbilstīgu.
4. Jautājumus, uz kuriem noteiktajā laika posmā nav atbildes, publicē tādā pašā veidā ar norādi, ka atbilde vēl nav sniegta.

21. pants

Jautājumi, uz kuriem sniedz mutisku atbildi

1. Katrā sesijā Prezidijs nosaka jautājumu laiku, kad ĀKK un ES Ministru *padome* un Eiropas Komisija ir pārstāvētas augstākajā līmenī un abām iestādēm var uzdot jautājumus.
2. Jebkurš Asamblejas loceklis var uzdot ĀKK un ES Ministru padomei un Eiropas Komisijai vienu jautājumu, uz kuru jāsniedz mutiska atbilde. Par jautājumiem, kurus iesnieguši vairāki locekļi, vārdu dod tikai vienam.
3. Jautājumus iesniedz rakstiski Prezidija noteiktajā termiņā.
4. Neatliekamajos gadījumos un ar to iestāžu piekrišanu, kurām jautājumi adresēti, līdzpriekšsēdētāji vai Prezidijs var izlemt par jautājuma iekļaušanu darba kārtībā pat tad, ja Prezidija noteiktais termiņš pagājis.
5. Asamblejas līdzpriekšsēdētāji lemj par jautājumu, uz kuriem sniedz mutisku atbildi, pieņemamību. To reglamentē Partnerattiecību nolīguma darbības joma un saturs. Jautājumi par tematiem, kas jau iekļauti debašu darba kārtībā, nav pieņemami. Jautājumus, kas atzīti par pieņemamiem, paziņo ĀKK un ES Ministru padomei vai Eiropas Komisijai. Līdzpriekšsēdētāji lemj par secību, kādā izskatīs jautājumus, uz kuriem sniedz mutisku atbildi. Līdzpriekšsēdētāji par savu lēmumu nekavējoties informē jautājuma iesniedzēju.

6. Jautājumi nevar pārsniegt 100 vārdu. Jautājumam jābūt jautājuma, nevis apgalvojuma formā.

7. Asambleja katrā sesijā paredz ne vairāk kā divas stundas to jautājumu izskatīšanai, uz kuriem jāatbild mutiski. Uz jautājumiem, kas paliek neatbildēti laika trūkuma dēļ, atbild rakstiski, ja vien jautājuma iesniedzējs neatsauc savu jautājumu.

8. Uz jautājumu var atbildēt tikai iesniedzēja klātbūtnē vai arī tad, ja iesniedzējs līdz jautājumu izskatīšanas laika sākumam līdzpriekšsēdētājiem rakstiski paziņojis sava aizstājēja vārdu.

9. Ja nav ieradies ne jautājuma iesniedzējs, ne viņa aizstājējs, uz jautājumu sniedz rakstisku atbildi.

10. ĀKK un ES Ministru padomei un Eiropas Komisijai lūdz sniegt īsu atbildi. Pēc atbildes sniegšanas pamatjautājuma iesniedzējs var uzdot īsu papildjautājumu, ja vēl ir laiks. Sanāksmes vadītājs var noraidīt jebkuru jautājumu, kas neattiecas uz pamatjautājumu.

11. Pēc vismaz desmit Asamblejas locekļu pieprasījuma ĀKK un ES Ministru padomes vai Eiropas Komisijas sniegtajai atbildei var sekot debātes. Sanāksmes vadītājs nosaka minēto debāšu ilgumu.

22. pants

Ziņojums par ĀKK un ES Ministru padomes darbību

Ziņojumu par ĀKK un ES Ministru padomes darbību, *inter alia*, pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu Asamblejas rezolūcijas, drukā visās oficiālajās valodās un izplata.

23. pants

Partnerattiecību nolīguma īstenošanas pārbaude

Pēc Prezidija ierosinājuma Asambleja var izraudzīties vienu līdzreferentu no ĀKK valsts un vienu — no ES, lai sagatavotu ziņojumu par kādu atsevišķu reģionu vai jebkuru citu jautājumu saistībā ar Partnerattiecību nolīguma īstenošanu.

24. pants

ĀKK un ES Ministru padomes lūgumi sniegt atzinumu

1. Ja Asamblejai lūdz sniegt atzinumu par ĀKK un ES Ministru padomes lēmumu, lēmuma projektu, rezolūciju, ieteikumu vai atzinumu, šādu pieprasījumu iesniedz Prezidijā, kas jautājumu kopā ar ieteikumu nodod Asamblejai.

2. Prezidijs var pieņemt galīgo lēmumu, ja ĀKK un ES Ministru padome paziņo, ka jautājums ir neatliekams.

25. pants

Pastāvīgās komitejas

1. Asambleja izveido trīs pastāvīgās komitejas, kas attiecībā uz Partnerattiecību nolīguma īstenošanu atbild par šādām jomām:

- demokrātijas procesu veicināšana ar dialoga un apspriežu palīdzību;
- ekonomikas, finanšu un tirdzniecības jautājumi un Eiropas Attīstības fondu izmantošana;
- sociālie un vides jautājumi.

2. Atbilstoši Asamblejas darbības vispārējiem principiem pastāvīgās komitejas veido Asamblejas deputāti saskaņā ar 1. pantu, un tās darbojas, stingri ievērojot vienlīdzības principu.

3. Pēc Prezidija ierosinājuma Asambleja pieņem pastāvīgo komiteju Reglamentu. Tas ir pievienots šī reglamenta pielikumā.

26. pants

Uzraudzības pagaidu komitejas

1. Pēc Asamblejas ierosinājuma Prezidijs var izveidot uzraudzības pagaidu komitejas par īpašām tēmām saistībā ar Partnerattiecību nolīgumu vai jautājumiem, kurus šis nolīgums aptver. Vienlaicīgi var darboties ne vairāk kā divas šādas komitejas. Uzraudzības komitejām darbs jāpabeidz gada laikā.

2. Šo komiteju kompetenci, sastāvu un pilnvaras nosaka Prezidijs.

27. pants

Semināri

1. Lai veicinātu lielāku izpratni starp Eiropas Savienības un ĀKK valstu tautām, kā arī sabiedrības informētību par attīstības jautājumiem, Asambleja regulāri organizē seminārus gan Eiropas Savienības, gan ĀKK valstīs.

2. Par semināru rīkošanu atbild Prezidijs un uz tiem jo īpaši uzaicina cilvēkus, kas var sniegt Asamblejai tiešu informāciju par tādiem notikumiem politikā, ekonomikā, sabiedrībā un kultūrā, kas uztrauc sabiedrību.

28. pants

Misijas un delegācijas

1. Prezidijs var lemt par faktu vākšanas un izpētes misiju nosūtīšanu uz ĀKK valstīm vai ES dalībvalstīm, kā arī starptautiskajām organizācijām, ja to atļauj budžeta līdzekļi. Arī Prezidijs vai Apvienotā asambleja pēc attiecīgās valsts uzaicinājuma var lemt par *apvienoto* delegāciju nosūtīšanu prezidenta vai parlamenta vēlēšanu novērošanai, ja tiek garantēta drošība **un Eiropas Parlamenta deputātu gadījumā tiek nodrošināta atbilstība Eiropas Parlamenta iekšējiem noteikumiem**. Saskaņā ar 29. pantā noteikto ciešas sadarbības principu Prezidijs var arī nosūtīt delegācijas uz Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un sociālo partneru sanāksmēm pat tad, ja tās nenotiek Briselē.

Prezidijam un nākamajai Asamblejas sesijai iesniedz ziņojumu. Nākamajā Prezidija sanāksmē iekļauj paveiktā darba kontroli par ziņojumā ietvertajiem ieteikumiem.

2. Līdzpriekšsēdētāji vai viņu vietnieki var Apvienotās parlamentārās asamblejas vārdā gan atsevišķi, gan kopīgi piedalīties augsta līmeņa sanāksmēs ***vai starptautisku parlamentāru struktūru sanāksmēs***, uz kurām viņi ir aicināti saistībā ar saviem oficiālajiem pienākumiem. Veicot šādu misiju, ir jāpārstāv visa asambleja, un īstenotajām darbībām ir jāatspoguļo ĀKK un ES kopīgās intereses.

29. pants

Apspriedes ar pilsonisko sabiedrību

Asambleja veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka ĀKK un Eiropas Savienības valstis regulāri sazinās un apspriežas ar ĀKK un ES valstu ekonomikas un sociālo partneru pārstāvjiem, kā arī pārējiem pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, lai uzzinātu viņu viedokli par Partnerattiecību nolīguma mērķu īstenošanu. Šiem pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem ir iespēja apmeklēt reģionālās sanāksmes, pastāvīgo komiteju sanāksmes, kā arī piedalīties semināros. Prezidijs visos gadījumos pārbauda nosacījumus, ar kādiem šiem pārstāvjiem nosūta uzaicinājumus.

30. pants

Godā priekšsēdētājs

Pēc Prezidija ierosinājuma, kā arī izņēmuma gadījumos Asambleja godā priekšsēdētāja titulu var piešķirt kādam no iepriekšējiem līdzpriekšsēdētājiem. Ar šo goda nosaukumu Asambleja izsaka atzinību par izcilo attiecīgās personas darbu, ko tā Asamblejas labā veikusi savu pilnvaru laikā.

31. pants

Sekretariāts

Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretārs un ĀKK valstu ģenerālsēkretariāta ģenerālsēkretārs veic visus nepieciešamos pasākumus, lai palīdzētu Asamblejai un nodrošinātu tās nevainojamu darbību. Viņi ir atbildīgi Prezidijam.

32. pants

Finanšu regula

Asambleja pieņem savu finanšu regulu, pamatojoties uz Prezidija priekšlikumiem.

33. pants

Reglamenta interpretācija

Sanāksmes vadītājs vai Prezidijs pēc viņa lūguma izlemj jautājumus, kas attiecas uz šā Reglamenta interpretāciju.

34. pants

Piezīmes par Reglamenta ievērošanu

1. Katrs loceklis var izteikt piezīmes par šā Reglamenta ievērošanu vai priekšlikumus par darba kārtību, tāpēc viņam vārdu dod vispirms. Piezīmes par Reglamenta neievērošanu vai procedūras priekšlikumu var izklāstīt ne ilgāk kā divas minūtes.
2. Sanāksmes vadītājs pēc pieprasījuma var dot vārdu ne ilgāk kā divas minūtes vienam runātājam, kas iebilst pret priekšlikumiem.
3. Nevienam citam runātājam vārdu vairs nedod.
4. Sanāksmes vadītājs paziņo savu lēmumu attiecībā uz piezīmēm par Reglamenta ievērošanu. Pirms tam viņš var apspriesties ar Prezidiju.

35. pants

Reglamenta pārskatīšana

1. Par Reglamenta grozījumiem Asambleja lemj, pamatojoties uz Prezidija priekšlikumiem un pēc apspriešanās ar Politikas lietu komiteju.
2. Grozījumus pieņem tikai tad, ja par tiem nobalso lielākā daļa pārstāvju no abām Asamblejas grupām.
3. Šā Reglamenta grozījumi stājas spēkā pirmajā sesijas dienā pēc tās sesijas, kad to pieņem, ja balsošanas laikā nav noteikts citādi.

I PIELIKUMS. Pastāvīgo komiteju kompetence, pienākumi, sastāvs un procedūras

1. pants

Ir trīs pastāvīgās parlamentārās komitejas, kurām ir turpmāk minētās pilnvaras un pienākumi.

I. POLITIKAS LIETU KOMITEJA

Šī komiteja atbild par šādiem jautājumiem:

1. politiskais dialogs (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 8. pants), attīstība un organizatoriskie jautājumi;
2. cilvēktiesību, demokrātijas un labas valsts pārvaldes ievērošana un veicināšana (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 9. pants);
3. miera veidošanas politika un konfliktu novēršana un atrisināšana (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 11. pants);
4. migrācijas jautājumi (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 13. pants);
5. Asamblejas sakari ar attiecīgām starptautiskām organizācijām.

Saskaņā ar Asamblejas Reglamenta 28. pantu šī komiteja saskaņos faktu vākšanas un izpētes misiju darbu, īpaši vēlēšanu novērošanas misiju darbu.

II. EKONOMIKAS ATTĪSTĪBAS, FINANŠU UN TIRDZniecības KOMITEJA

Šī komiteja atbild par šādiem jautājumiem:

1. ekonomikas attīstība un tirdzniecības sadarbība, kā arī attīstības un partnerības iespēju veicināšana;
2. makroekonomikas un strukturālās reformas, ekonomikas nozaru attīstība un tūrisms (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 22. līdz 24. pants);
3. jauni ĀKK un ES tirdzniecības nolīgumi, pieeja tirgum un pakāpeniska ĀKK valstu iekļaušana pasaules ekonomikā (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 34. līdz 37. pants);
4. tirdzniecība un darba standarti (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 50. pants);
5. lauku attīstība, zivsaimniecība un pārtikas nekaitīgums (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 53. un 54. pants);
6. visi jautājumi par sadarbību attīstības finansēšanai, tostarp Eiropas Attīstības fondu pasākumu īstenošanas kontrole.

III. SOCIĀLO LIETU UN VIDES KOMITEJA

Šī komiteja atbild par šādiem jautājumiem:

1. sabiedrības un indivīda attīstība;
2. sociālā infrastruktūra un pakalpojumi, tostarp veselības un izglītības jautājumi (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 25. pants);
3. jaunatnes un kultūras jautājumi (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 26. un 27. pants);
4. ar dzimumu saistīti jautājumi (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 31. pants);
5. vide un dabas resursi (ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma 32. pants).

2. pants

1. Visiem Asamblejas locekļiem ir tiesības būt kādā no pastāvīgajām komitejām.
2. Komitejās darbojas 52 locekļu, un tajās ir vienāds skaits Eiropas Parlamenta deputātu, no vienas puses, un ĀKK valstu parlamentu deputātu, no otras puses. Ja ĀKK valstu skaits pieaug, proporcionāli palielinās arī vietu skaits pastāvīgajās komitejās.
3. Ar komitejas Prezidija uzaicinājumu locekļi padomdevēja statusā var apmeklēt arī to komiteju sanāksmes, kurās viņi nedarbojas, vai arī gadījumā, ja diskusijas tēma attiecas uz viņu valsti vai reģionu.
4. Tiem pārstāvjiem, kas nav Parlamenta deputāti, ļauj piedalīties sanāksmēs tikai tad, ja diskusijas tēma attiecas uz viņu valsti, taču viņiem nav balsstiesību.
5. Visas sanāksmes ir atklātas, ja vien komiteja nelemj citādi.

3. pants

1. Komiteju sastāvam pēc iespējas jāatspoguļo Asamblejas sastāvs.
2. Komitejas no savu locekļu vidus ievēlē komitejas Prezidiju uz vienu gadu.
3. Komitejas Prezidija sastāvā ir divi līdzpriekšsēdētāji (viens Eiropas Parlamenta pārstāvis un viens ĀKK valstu pārstāvis) un četri līdzpriekšsēdētāju vietnieki (divi pārstāvji no ĀKK valstīm un divi Eiropas Parlamenta pārstāvji).
4. Komitejas kopīgi vada Eiropas Parlamenta deputāts un ĀKK valsts parlamenta deputāts.

5. Saskaņā ar Reglamenta 2. pantu komitejas var iecelt referentus, lai izskatītu īpašus jautājumus, kas ir to kompetencē, un sagatavotu ziņojumus, ko iesniedz Asamblejai ar Prezidija atļauju.

Ziņojumos iekļautajiem rezolūciju priekšlikumiem var pievienot paskaidrojumu, kas nedrīkst pārsniegt četras lappuses.

6. Pastāvīgās komitejas, nesagatavojot paziņojumu, var izskatīt citus darba kārtības jautājumus un rakstiski darīt zināmu Prezidijam to, ka šie jautājumi ir apspiesti.
7. Saskaņā ar Partnerattiecību nolīguma 17. panta 3. punktu Komitejas arī veicina dialogu ar nevalstiskajiem dalībniekiem, īpaši ar uzklaušīšanu palīdzību.
8. Komitejas par savu darbību ziņo Asamblejai.

4. pants

1. Komiteju sesijas sasauc līdzpriekšsēdētāji, un tās notiek ne vairāk kā četras reizes gadā, un divas no tām — Asamblejas sesijas laikā.
2. Jebkurš deputāts var iesniegt grozījumus izskatīšanai komitejā. Attiecībā uz kārtību komitejas sanāksmēm *mutatis mutandis* piemēro Asamblejas Reglamenta 3. pantu (pārējo iestāžu dalība), 4. pantu (novērotāji), 8. pantu (kvorums), 9. pantu (sanāksmju vadīšana), 16. pantu (balsstiesības un balsošanas veidi) un 29. pantu (apspriedes ar pilsonisko sabiedrību).

II PIELIKUMS. Tekstu garums

Uz tulkošanai un pavairošanai iesniegtajiem tekstiem attiecas šādi maksimālie ierobežojumi:

- paskaidrojumi, sagatavošanas darba dokumenti un faktu vākšanas komandējumu ziņojumi — 6 lappuses;
- ziņojumos iekļauto rezolūciju priekšlikumi un steidzami jautājumi — 4 lappuses, ieskaitot apsvērumus, bet neieskaitot norādes.

Ar lappusi saprot 1500 iespiestas rakstu zīmes garu tekstu (bez atstarpēm).

Šo pielikumu var grozīt ar vienkāršu Prezidija lēmumu.